

Solvens- och verksamhetsrapport 2019

If Skadeförsäkring AB (publ)

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
1 Verksamhet och resultat	3
1.1 Verksamhet	3
1.2 Försäkringsresultat.....	4
1.3 Investeringsresultat.....	5
1.4 Resultat från övriga verksamheter	5
1.5 Övrig information	5
2 Företagsstyrningssystem	6
2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet.....	6
2.2 Lämplighetsprövning	7
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning.....	8
2.4 Internkontroll	12
2.5 Internrevisionsfunktionen.....	13
2.6 Aktuariefunktionen.....	14
2.7 Outsourcing	14
2.8 Övrig information.....	15
3 Riskprofil	16
3.1 Teckningsrisk.....	16
3.2 Marknadsrisk.....	18
3.3 Kreditrisk.....	22
3.4 Likviditetsrisk.....	24
3.5 Operativ risk inklusive legala risker	25
3.6 Övriga materiella risker.....	26
3.7 Övrig information.....	27
4 Värdering för solvensändamål	28
4.1 Tillgångar.....	29
4.2 Försäkringstekniska avsättningar.....	30
4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	33
4.4 Alternativa värderingsmetoder.....	36
4.5 Övrig information.....	36
5 Solvenssituation	39
5.1 Kapitalbas	39
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	42
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet.....	43
5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används.....	43
5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.....	44
5.6 Övrig information	44
Bilagor	45
Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av lfs kapitalställning.....	45
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar	45

Verksamhet och resultat

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige, samt via filialer i Danmark, Finland och Norge. Dessutom har If filialer i Frankrike, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland för industrikunder som bedriver global verksamhet. If är en del av Sampo-koncernen med Sampo Abp (Sampo) som moderbolag.

If är det största skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge och Finland om cirka 18%, 21% respektive 22%¹. I Danmark, där marknaden är mindre koncentrerad, är Ifs andel cirka 6%².

Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat.

Det tekniska resultatet uppgick under 2019 till 6 775 MSEK (6 115 MSEK)³, vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 84,9% (85,7%). Bruttopremieintäkten steg under året, främst inom affärsområdena Privat och Industri.

Avkastningen, mätt med tillämpning av full marknadsvärdering, uppgick till 5 632 MSEK (-823 MSEK) motsvarande 5,3% (-0,8%).

Företagsstyrningssystem

Med syfte att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har If etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den yttre ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler samt rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga.

Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärsmål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att If efterlever tillämpliga lagar och regler. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa effektiv riskhantering och internkontroll samt skapa tydlighet i roller och ansvar.

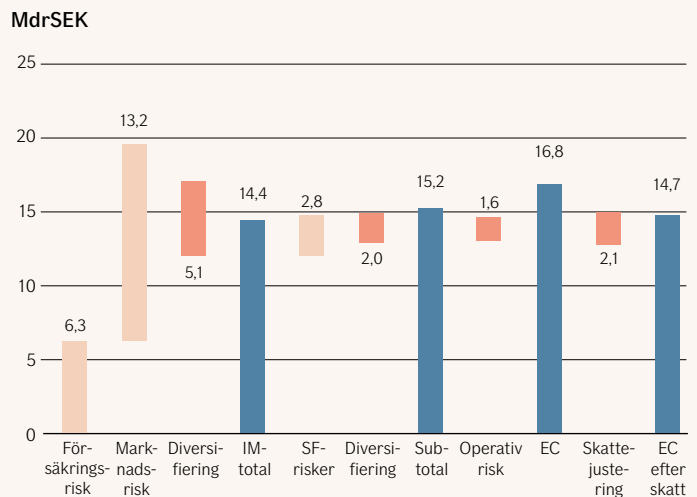
Riskprofil

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital (EC). Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell (IM) där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker kvantifieras i enlighet med standardformeln (SF).

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, framväxande risker samt koncentrationsrisk.

Som framgår av Figur 1 är de huvudsakliga riskkategorierna för If, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, tecknings- och marknadsrisk.

Figur 1 – Översikt av Ifs ekonomiska kapital, 31 december 2019

Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Balansräkningen för Solvens II-ändamål baseras på Ifs årsredovisning, upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket.

De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har i huvudsak varit oförändrade under 2019. En ny skillnad mellan Solvens II och årsredovisningen har uppkommit i och med införandet av leasingstandardens IFRS 16 för Solvens II-ändamål. Inga andra betydande förändringar har orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper.

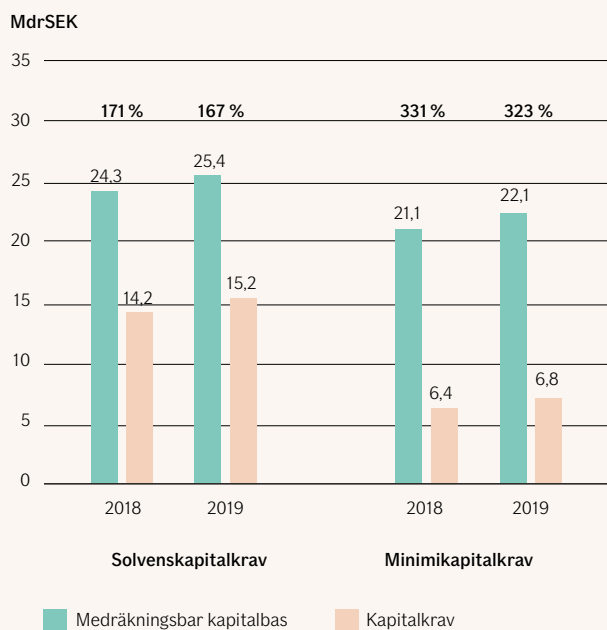
Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna för If per den 31 december 2019, 1 862 MSEK (3 282 MSEK) högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

¹ SE: Svensk Försäkring (Q3 2019), NO: Finansnæringens Fellesorganisasjon (Q3 2019) och FI: Finanssialan Keskusliitto (Q4 2018)

² DK: Forsikring & Pension Danmark (Q4 2018)

³ Genomgående i rapporten avser siffror inom parantes föregående motsvarande period.

Figur 2 – Översikt av Ifs kapital och solvens

Solvenssituation

Ifs strategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och sund riskhantering genom att bibehålla en tillräcklig kapitalnivå i förhållande till sina risker över planeringsperioden. Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamhet utan tillsynsingripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Hänsyn tas också till andra interna och externa kapitalmätt, såsom minimikapitalkrav. Tillgängligt kapital benämns medräkningsbar kapitalbas. En tillräcklig kapitalbuffert krävs därutöver för att säkerställa fortlöpande solvens.

Den 31 december 2019 hade If en solvenskvot på 167% (171%) för det regulatoriska solvenskapitalkravet. För minimikapitalkravet hade If en solvenskvot på 323% (331%).

Som framgår ovan har solvenskapitalkravet ökat relativt mer än kapitalbasen vilket förklarar den lägre solvenskvoten. Kapitalkravet har ökat till följd av högre marknadsrisk som i huvudsak beror på ökad exponering.

Baserat på den finansiella planen⁴ bedöms If ha en stark kapitalstruktur och solvens, god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms även ha goda möjligheter att generera kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

⁴ Beslutad av styrelsen i december 2019

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

1.1.1 Organisation och struktur

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars huvudkontor ligger i Solna, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors.

Antalet anställda i If uppgick till 6 263 vid årets slut. Medelantalet anställda under 2019 var 6 198.

1.1.2 Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm, Sverige

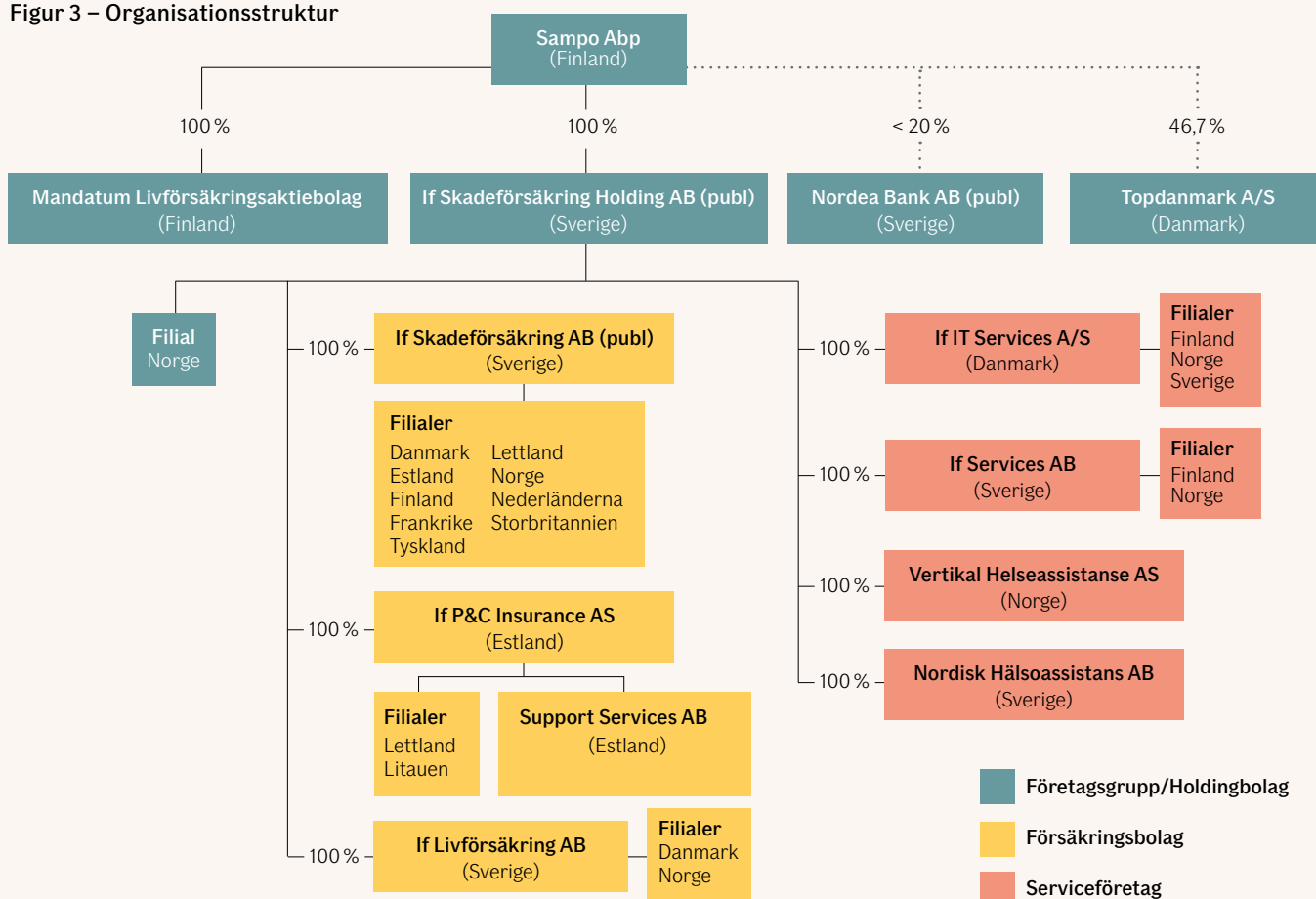
1.1.3 Sampo-gruppens tillsynsmyndighet

Finska Finansinspektionen
P.O Box 103
00101 Helsingfors, Finland

1.1.4 Externa revisorer

KPMG AB
Box 382
101 27 Stockholm, Sverige

Figur 3 – Organisationsstruktur

1.1.5 Affärgrenar och geografiska områden

If är det största skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge och Finland om cirka 18%, 21% respektive 22%⁵. I Danmark, där marknaden är mindre koncentrerad, är Ifs andel cirka 6%⁶. Ifs industrikunder med global verksamhet betjänas även av filialer i Frankrike, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland samt via ett internationellt nätverk av samarbetspartners.

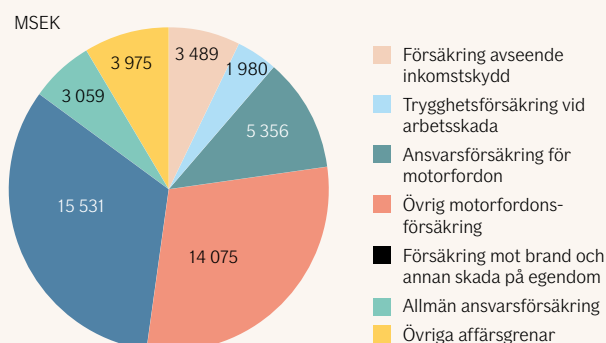
Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små

och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat, där motorförsäkring, egendomsförsäkring och personförsäkring utgör de största affärgrenarna. Ifs försäkringar tillhandahålls via det egna varumärket, andra varumärken samt genom samarbeten och partnerskap, i syfte att erbjuda kunderna heltäckande och konkurrenskraftiga försäkringslösningar.

⁵ SE: Svensk Försäkring (Q3 2019), NO: Finansnæringens Fellesorganisasjon (Q3 2019) och FI: Finanssialan Keskusliitto (Q4 2018)

⁶ DK: Forsikring & Pension Danmark (Q4 2018)

Figur 4 – Premieinkomst (brutto) per affärgren enligt Solvens II

1.1.6 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden

Inga väsentliga händelser har inträffat under rapporteringsperioden.

1.2 Försäkringsresultat⁷

Det tekniska resultatet uppgick under 2019 till 6 775 MSEK (6115 MSEK)⁸, vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 84,9% (85,7%).

Bruttopremieinkomsten ökade markant under året, främst inom affärsområdena Privat och Industri.

Skadestatistiken visar att ingen av årets större väderhändelser påverkade resultatet i någon större utsträckning. Sammantaget gynnade detta även utvecklingen av riskprocenten som förbättrades med 0,6%-enheter till 63,2% (63,8%).

På grund av det fortsatta arbetet med att effektivisera processer och arbetssätt förbättrades omkostnadsprocenten till 21,8% (21,9%).

I tabellerna nedan presenteras lfs bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren och land.

Tabell 1 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren

MSEK Affärgren	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2019	2018	2019	2018
Försäkring avseende inkomstskydd	3 377	4 200	429	675
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	2 019	1 947	1 009	956
Ansvarsförsäkring för motorfordon	5 394	5 379	2 798	1 539
Övrig motorfordonsförsäkring	13 759	13 034	1 092	1 451
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	15 107	14 187	1 911	1 338
Allmän ansvarsförsäkring	2 938	2 650	610	765
Övriga affärgrenar	3 916	2 558	-1 143	-696
Summa	46 510	43 955	6 705	6 029
Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen			165	128
Övriga tekniska intäkter och kostnader			-96	-42
Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat enligt årsredovisningen			6 775	6 115

Tabell 2 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per geografiskt område

MSEK Land	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2019	2018	2019	2018
Danmark	4 522	4 274	228	43
Finland	10 140	9 687	1 243	1 081
Norge	14 903	13 843	1 571	1 844
Sverige	16 528	15 750	3 611	3 203
Övriga	417	401	53	-143
Summa	46 510	43 955	6 705	6 029

Bruttopremieintäkten var högre inom samtliga försäkringsgrenar jämfört med föregående år förutom för Försäkring avseende inkomstskydd. När det gäller Försäkring avseende inkomstskydd var dock tillväxten i fjol främst en följd av ett nytt partneravtal inom hälsoförsäkring varför en jämförelse med årets utfall inte blir helt rättvisande.

Intäkterna per geografiskt område som presenteras i tabellen ovan är fördelade på de länder där If har filialer och motsvarar i allt väsentligt kundernas geografiska hemvist.

Samtantaget kännetecknas 2019 av hög premietillväxt och ett starkt rörelseresultat som även gynnades av ett positivt resultat från investeringsverksamheten. Under året fortsatte även arbetet med att göra If till det "oknepiga" försäkringsbolaget, vilket utöver att vara "bäst på risk" och "bäst på kundservice" också innebär att kunna erbjuda kundorienterade produkter och tjänster via ledande digitala lösningar. Som en följd av arbetet har det skett en stark utveckling inom alla kundrelaterade nyckeltal såsom ökad kundnöjdhet, förbättrad kundlojalitet och utökat antal kunder.

⁷ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, och affärgrenarna är i enlighet med Solvens II.

⁸ Genomgående i rapporten avser siffror inom parentes föregående motsvarande period.

1.3 Investeringsresultat

År 2019 ökade riskviljan på finansmarknaderna och i stort sett alla lfs tillgångsklasser uppvisade positiva resultat. Avkastningen enligt full marknadsvärdering uppgick till 5 632 MSEK (-823) motsvarande 5,3% (-0,8%). I resultaträkningen redovisas en nettoavkastning om 2 696 MSEK (2 590 MSEK) och under övrigt totalresultat redovisas 2 936 MSEK (-3 413 MSEK).

Avkastningen för räntebärande tillgångarna var svagare än jämförelseindex medan avkastningen för aktier och fonder var i linje med jämförelseindex. Avkastningen för lfs räntebärande tillgångar uppgick till 2,3% (1,0%). Den högre avkastningen förklaras framförallt av en lägre premie avseende kreditrisk samt av ett generellt gynnsamt år för företagsobligationer. Löptiden (durationen) för de räntebärande

tillgångarna minskade något och uppgick vid årets slut till 1,3 (1,4).

Samtliga aktiemarknader där If har investeringar uppvisade en positiv utveckling under 2019, vilket avspeglades i lfs aktietillgångar. Avkastningen för lfs aktier uppgick till 34,1% (-10,4%). Det som bidrog mest till det positiva resultatet var investeringarna på de svenska och de amerikanska aktiemarknaderna.

Alternativa investeringar såsom private equity och fastigheter utgör en mycket liten del av portföljen, men uppvisade även i år positiva avkastningssiffror.

If har inte några investeringar i värdepapperiseringar.

Kostnader för säkring av investeringstillgångar samt andra administrativa kostnader redovisas under Övrigt i Tabell 3 och Tabell 4.

Tabell 3 – Investeringsresultat, 31 december 2019

Investeringsresultat	Verkligt värde 2019-12-31		Verkligt värde 2018-12-31		Avkastning 2019				
	MSEK	%	MSEK	%	Räntor, utdelningar m.m., MSEK	Värdeförändringar i resultaträkningen, MSEK	Summa resultaträkningen, MSEK	Värdeförändringar i eget kapital, MSEK	Summa totalavkastning, MSEK
	Räntebärande värdepapper	94 024	87	93 043	89	1 675	127	1 802	447
Aktier	13 572	13	11 616	11	426	766	1 193	2 489	3 681
Valuta (aktiva positioner)	16	0	-4	0	-	24	24	-	24
Valuta (övrigt)	-132	0	71	0	-	55	55	-	55
Fastighet	35	0	44	0	-2	77	75	-	75
Övrigt	-	-	-	-	-491	39	-453	-	-453
Summa	107 515	100	104 770	100	1 609	1 088	2 696	2 936	5 632

Tabell 4 – Investeringsresultat, 31 december 2018

Investeringsresultat	Verkligt värde 2018-12-31		Verkligt värde 2017-12-31		Avkastning 2018				
	MSEK	%	MSEK	%	Räntor, utdelningar m.m., MSEK	Värdeförändringar i resultaträkningen, MSEK	Summa resultaträkningen, MSEK	Värdeförändringar i eget kapital, MSEK	Summa totalavkastning, MSEK
	Räntebärande värdepapper	93 043	89	92 675	86	1 610	341	1 950	-886
Aktier	11 616	11	14 450	13	483	742	1 225	-2 527	-1 302
Valuta (aktiva positioner)	-4	0	6	0	-	91	91	-	91
Valuta (övrigt)	71	0	150	0	-	-28	-28	-	-28
Fastighet	44	0	122	0	1	12	13	-	13
Övrigt	-	-	-	-	-647	-14	-661	-	-661
Summa	104 770	100	107 401	100	1 447	1 143	2 590	-3 413	-823

1.4 Resultat från övriga verksamheter

Kostnader som inte ingår i försäkringsresultatet eller investeringsresultatet avser huvudsakligen avskrivning på goodwill. Avskrivningen uppgick till 48 MSEK (288 MSEK).

Information om leasingavtal finns i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

1.5 Övrig information

I februari 2019 genomfördes förändringar i såväl företagsledningen som styrelsen. Måns Edsman utsågs till ny VD och Morten Thorsrud valdes till ny styrelseordförande.

Ifs styrelse beslöt i mars 2020 att föreslå en utdelning om 6 900 MSEK till If Holding. Den föreslagna utdelningen är avdragen från den medräkningsbara kapitalbasen per 31 december 2019.

Framtidsutsikten för den globala ekonomin är svår att prognostisera. Den 11 mars 2020 deklarerade WHO att Covid-19 är en pandemi. Utbrottet förväntas leda till en väsentlig påverkan på den globala ekonomin. If följer noggrant utvecklingen och bevakar effekterna på verksamheten.

Företagsstyrningssystem

2 Företagsstyrningssystem

2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

Ifs företagsstyrningssystem består av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den yttre ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler samt rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärsmål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att If efterlever tillämpliga lagar och regler. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och upp-följningsprocesser samt det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa effektiv riskhantering och internkontroll samt skapa tydlighet i roller och ansvar. Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande av styrelse och VD är grundat på bästa möjliga tillgängliga information och att affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Legal och operativ struktur

De övergripande principerna och ansvarsfördelningen fastställs på koncernnivå av Sampo. If organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land och affärsområde.

Försäkringsverksamheten är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Denna operativa struktur omfattar flera juridiska personer inom If-gruppen. Funktioner såsom ekonomi, juridik, personal, kommunikation och IT stödjer affärsverksamheten.

2.1.2 Beslutsfattande organ

2.1.2.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet i If där aktieägaren utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar bland annat om bolagsordningen och utser styrelseledamöter.

2.1.2.2 Styrelsen

Styrelsen är ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett ändamålsenligt sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för riskhantering och internkontroll, samt att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen fastställer Ifs ramverk för styrdokument och godkänner väsentliga och strategiska beslut. Styrdokumentet revideras årligen.

Styrelsen fastställer årligen en skriftlig arbetsordning för sitt arbete. Styrelsen har även antagit en arbetsinstruktion för bolagets VD som specificerar dennes ansvar. Styrelsen för If har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.2.3 VD

VD har det övergripande ansvaret för den dagliga verksamheten i If, vilket omfattar samordning av strategier, processer och rapportering i syfte att uppnå organisationens målsättningar. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den löpande förvaltningen till andra personer inom If, men bär alltid det yttersta ansvaret för besluten.

VD är beslutande organ för ett flertal instruktioner som ingår i Ifs ramverk för styrdokument.

VD övervakar att den interna kontrollen inom organisationen är ändamålsenlig och effektiv.

2.1.3 Centrala funktioner

2.1.3.1 Riskhanteringsfunktionen

Ifs riskhanteringsfunktion leds av Chief Risk Officer (CRO). Funktionen består av en riskkontrollenhet och en kapitalhanteringsenhet och har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet inom If. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.3.2 Compliancefunktionen

Ifs compliancefunktion (funktionen för regelefterlevnad) leds av Chief Compliance Officer (CCO). Funktionen rapporterar till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse.

2.1.3.3 Internrevisionsfunktionen

Ifs internrevisionsfunktion leds av gruppens internrevisionschef. Internrevisionsfunktionen utvärderar effektiviteten i internkontrollsystemen. Internrevisionsfunktionen rapporterar direkt till styrelsen.

2.1.3.4 Aktuariefunktionen

Ifs aktuariefunktion leds av chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med fastställd instruktion. Aktuariefunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.4 Ifs ersättningssystem

Ifs ersättningspolicy fastställer, tillsammans med Sampokoncernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemen inom If. Ersättningspolicyn utgör en del av Ifs riskhanteringssystem.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte ska uppmuntra till otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte ska stå i strid med Ifs långsiktiga intressen. Ersättningar till anställda och utvärdering av anställdas prestationer får, i enlighet med försäkringsdistributionsdirektivet (IDD), inte heller stå i strid med kundens intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.4.1 Principer för ersättningar

Ifs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning. Fast ersättning ska vara rättvist satt och följa marknadspraxis. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning. Den sammanlagda rörliga ersättningen får inte överstiga en nivå som hotar Ifs förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del, ska det finnas en lämplig avvägning mellan fasta och rörliga ersättningsdelar, så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel.

Vid bedömning av individuell måluppfyllelse beaktas såväl kvantitativa som kvalitativa kriterier. För anställda som omfattas av IDD gäller specifika regler och riktlinjer för uppställande av individuella mål och utvärdering av prestationer.

Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda personer⁶. I enlighet med ersättningspolicyn ska en del av den rörliga ersättningen till utvalda personer skjutas upp på en bestämd tid.

⁶ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollfunktioner och anställda som innehar andra ledande positioner vilka är centrala för Ifs verksamhet) samt risktagare (anställda vilkas befattning väsentligt kan påverka företagens riskprofil).

Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller annulleras.

2.1.4.2 Individuella och kollektiva resultatkriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion till ökat ansvar och baseras på en kombination av individens, affärsområdets och/eller affärsenhetens och If-gruppens resultat. Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av Ifs övergripande mål och majoriteten av de anställda deltar därför i någon form av rörliga ersättningsprogram. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram, säljincitament, diskretionära ersättningar samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baserar sig på utvecklingen av Sampo aktiekurs, If-gruppens försäkringsmarginal och Sampokoncernens riskjusterade kapitalavkastning.

2.1.4.3 Tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang gällande styrelseledamöter, VD eller personer som ansvarar för de centrala funktionerna¹⁰

Styrelseledamöter, VD, eller personer som ansvarar för centrala funktioner, och är anställda i Sverige, är berättigade till pension enligt FTP17¹¹ eller individuellt avtalad premiebestämd pension. Personer som ingår i denna krets och är anställda i Norge omfattas av premiebestämd pension eller en förmånsbestämd pension beroende på födelseår. Personer som ingår i denna krets, och som är anställda i Finland omfattas inte av några tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang¹².

2.1.5 Materiella transaktioner med aktieägare, personer med betydande inflytande på företaget och styrelseledamöter

Följande materiella transaktioner har genomförts under rapporteringsperioden:

- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar huvudparten av alla transaktionskonton inom Ifs försäkringsverksamhet. Inom denna struktur har materiella transaktioner regelbundet genomförts under året.
- If och Sampo har ett avtal om kapitalförvaltning enligt vilket alla investeringsbeslut inom ramen för investeringspolicyn har överlåtit till Sampo. Ersättning för denna tjänst baserar sig på en fast provision beräknad utifrån marknadsvärdet av de tillgångar som förvaltats.
- If har betalat utdelning om 6,2 MdrSEK till If Holding.

2.1.6 Materiella förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

I februari 2019 genomfördes förändringar i såväl företagsledningen som styrelsen. Måns Edsman utsågs till ny VD och Morten Thorsrud valdes till ny styrelseordförande.

Inga ytterligare väsentliga materiella förändringar i företagsstyrningssystemet har inträffat under rapporteringsperioden.

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Ifs policy för lämplighetsprövning

If har antagit Sampokoncernens riktlinjer för val och bedömning av bolagsledningen och andra nyckelpersoner inom bolaget. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att alla bolag inom Sampokoncernen leds av personer med erforderlig kompetens och integritet. Som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer har If utfärdat en policy om lämplighetsprövning. Policyn beskriver utförandet av lämplighetsprövningsprocessen samt definierar vilka befattningar som är föremål för en lämplighetsprövning.

2.2.2 Lämplighetskrav

2.2.2.1 Kvalifikationskrav

Bedömningen av huruvida en person som är föremål för en lämplighetsprövning har nödvändiga kvalifikationer utförs genom en granskning av personens yrkesmässiga meriter och formella kvalifikationer, samt kunskaper och relevanta erfarenheter inom försäkringssektorn och andra finansrelaterade sektorer och branscher. De arbetsuppgifter som personen tilldelats beaktas även vid bedömningen.

I syfte att företaget ska ledas och övervakas på ett professionellt sätt tar kvalifikationsprövningen hänsyn till respektive styrelseledamots arbetsuppgifter. Detta görs för att säkerställa att kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenheter är tillräckligt diversifierade såväl individuellt som för styrelsen som helhet.

2.2.2.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som är föremål för en lämplighetsprövning förväntas ha gott anseende och integritet. Bedömningen innefattar en granskning av personens hederlighet och finansiella ställning. Detta baseras på dokumentation avseende dennes anseende, uppträdande och yrkesutövande, inbegripet straffrättsliga, finansiella och tillsynsrelaterade aspekter som är relevanta för bedömningen.

2.2.3 Lämplighetsprövningsprocessen

Lämplighetsprövningen utförs som huvudregel innan en person utnämns till en befattning som är föremål för en lämplighetsprövning. Lämpligheten av de prövade personerna ska omprövas kontinuerligt för att säkerställa att de löpande uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En förnyad lämplighetsprövning ska även utföras om det inträffar en händelse där en persons kvalifikationer, anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Resultatet från lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen av befattningen och är den som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Beslut gällande potentiella styrelseledamöter tas av styrelsen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

¹⁰ Uppgifterna i detta avsnitt avser endast personer som är anställda i bolaget.

¹¹ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

¹² För ytterligare information om pensioner se Ifs årsredovisning - Not 12 och 2019 års publikation av Redogörelse för ersättningar inom If Skadeförsäkring AB.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

2.3.1 Beskrivning av Ifs riskhanteringssystem

If har ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner för att löpande identifiera, mäta/bedöma, hantera, övervaka och rapportera risker för vilka bolaget är, eller kan bli, exponerade för, både på individuell och aggregerad nivå samt hur riskerna kan påverka varandra. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet inom If.

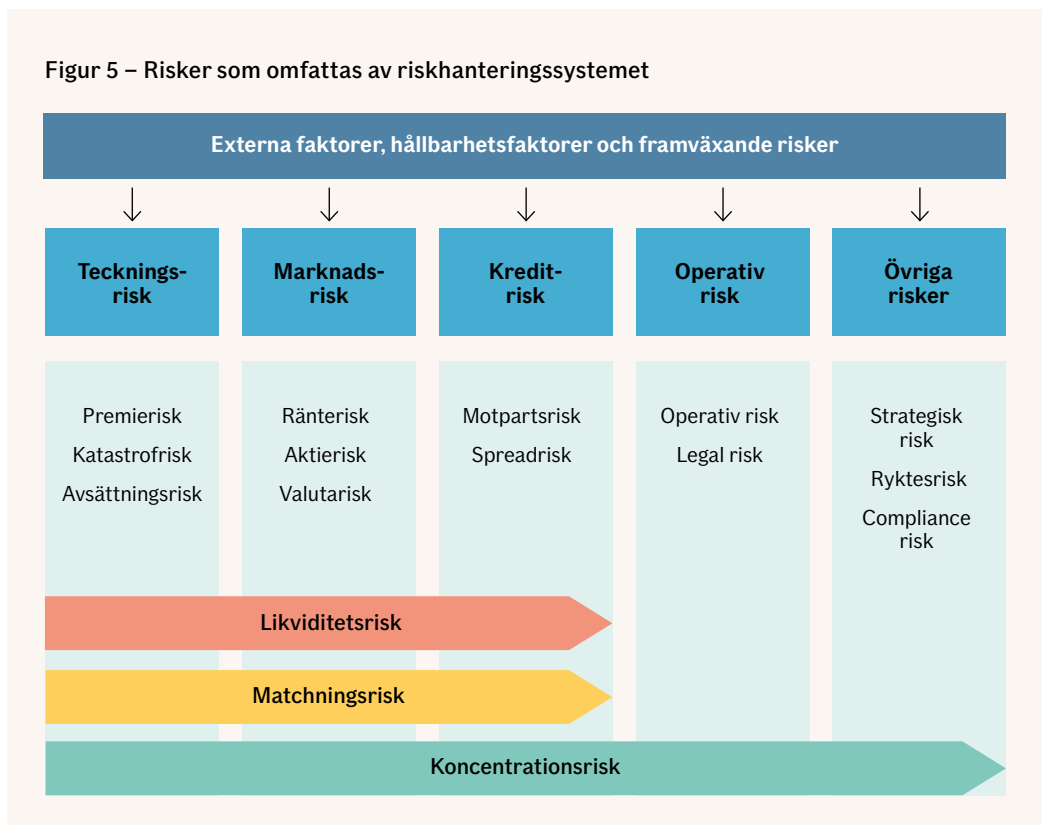
Ifs riskhanteringssystem utgör en del av det mer omfattande internkontrollsystemet. Riskhanteringssystemet är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem och på så sätt säkerställs att risker hanteras både utifrån det legala enhetsperspektivet och utifrån ett grupperspektiv.

Ifs risker är indelade i följande kategorier: teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker.

2.3.2 Målet för riskhanteringssystemet

Målet för riskhanteringssystemet är att skapa värde för Ifs intressenter. Detta uppnås genom att säkerställa långsiktig solvens, minimera risken för oväntade finansiella förluster samt ge input till affärsbeslut, baserat på förväntad påverkan på Ifs risker och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess av hög kvalitet är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten, för att kunna säkerställa ett stabilt resultat samt för att uppfylla kraven på långsiktig avkastning.

2.3.3 Ifs riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi ingår i styrningsprinciperna för Ifs verksamhet. Ifs riskhanteringspolicy preciserar den övergripande riskstrategin och riskkapititen avseende materiella risker. Riskhanteringsstrategin innebär att If ska:

- Säkerställa en stark företagsstyrning för att optimera utveckling och förvaltning.
- Säkerställa en sund och väletablerad intern kontroll och riskkultur.
- Säkerställa en adekvat kapitalnivå i förhållande till riskkapitit och risker.
- Begränsa fluktuationen i bolagets ekonomiska värde.
- Säkerställa att finansiell datahantering är av hög kvalitet.

- Säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkning identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras.
- Säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen.
- Säkerställa långsiktig avkastning inom fastställda risknivåer.
- Säkerställa en välfungerande och en effektiv rapporteringsprocess som efterlever såväl interna som externa krav.
- Skydda Ifs anseende och säkerställa försäkringstagarnas och övriga intressenters förtroende.

2.3.4 Ramverket för riskaptit

Ifs ramverk för riskaptit fastställer gränserna för den risk bolaget är villig att acceptera för att nå bolagets mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskaptit, riskpreferenser, risktoleranser, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskaptiten fastställs, kommuniceras och kontrolleras.

Riskaptit, riskprofil och kapitalsituation analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa risk- och solvensbedömningsprocessen, vilken även omfattar analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt Ifs kapitalhantering och affärsplanering, inklusive produktutveckling och produktutformning.

2.3.5 Ifs riskhanteringsprocess

Ifs övergripande riskhanteringsprocessen omfattar fem steg:

Figur 6 – Ifs riskhanteringsprocess som omfattas av riskhanteringssystemet

Riskidentifiering. Risker identifieras löpande av linjeorganisationen, den så kallade första försvarslinjen. Detta sker genom en rad olika aktiviteter som bland annat innefattar workshops inom respektive affärsområde eller funktion och analys av inträffade incidenter.

Riskbedömning och riskmätning. Det finns två huvudsakliga riskmätningmetoder inom If, kvantitativt och kvalitativt, för intern riskmätning och rapportering. Teckningsrisk och marknadsrisk mäts kvantitativt med hjälp av Ifs interna modell. Därtill genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker inklusive de risker som är svåra att kvantifiera. Den kvalitativa metoden omfattar en bedömning av vilken konsekvens en materialiserad risk får på den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Riskmätningen kompletteras med olika stresstester och scenarioanalyser i syfte att bedöma känsligheten för identifierade risker. Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma och mäta de identifierade riskerna.

Riskhanteringsfunktionen i den så kallade andra försvarslinjen, tillhandahåller ramverk och verktyg som stöd till organisationen för att riskmätningen ska ske på ett enhetligt sätt inom If.

Riskhantering. Första försvarslinjen ansvarar för att bedöma hur identifierade risker ska hanteras och att kontrollaktiviteter fungerar ändamålsenligt i syfte att reducera risker.

Övervakning. Första försvarslinjen ansvarar löpande för att väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras och rapporteras. Andra försvarslinjen övervakar i sin tur såväl första försvarslinjens riskhanteringsprocess som riskprofilen på en övergripande och aggregerad nivå.

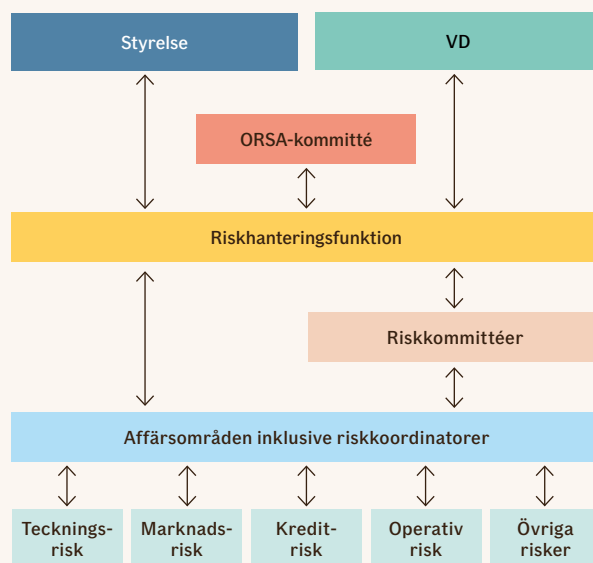
Rapportering. Första försvarslinjen rapporterar till andra försvarslinjen samt till riskkommittéer månadsvis, kvartalsvis, halvårsvis eller årsvis. Andra försvarslinjen ansvarar i sin tur för riskrapportering till styrelse och VD. Rapporteringen omfattar följande rapporter:

- Sammanställning av den årliga risk- och solvensbedömningen (ORSA).
- Den kvartalsvisa rapporteringen till ORSA-kommittén.
- Årlig rapport över utförda riskhanteringsaktiviteter samt riskhanteringsplan för nästkommande år.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringssystemet

Figuren nedan visar strukturen för rapportering av information relaterat till riskhantering i riskhanteringssystemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter som utförs av personer eller enheter och inkluderar kommittéer, experter och linjeorganisationen.

Figur 7 – Ifs rapporteringsstruktur

2.3.7 Ansvar inom riskhanteringssystemet

2.3.7.1 Ansvar inom riskhanteringssystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på Sampos koncernnivå. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.2 Styrelsen

Styrelsen är det bolagsorgan som har det övergripande ansvaret för riskkontroll och internkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen beslutar om Ifs riskhanteringspolicy och andra riskstyrningsdokument, är mottagare av riskrapporter från andra försvarslinjen och VD samt tar en aktiv del i processen gällande den framåtblickade egna risk- och solvensbedömningen.

2.3.7.3 VD

VD har ansvaret för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer från styrelsen. VD är ytterst ansvarig för implementeringen av riskhanteringssystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur inom If.

2.3.7.4 Riskkommittéer

Kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén)

ORSA-kommittén bistår VD vad gäller dennes ansvar att övervaka risker och riskhanteringssystemet inom If. Kommittén granskar effektiviteten i lfs internkontrollsystem, samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter. Därutöver övervakar ORSA-kommittén lfs solvensposition samt att lfs kortsiktiga och långsiktiga aggregerade riskprofil är i linje med lfs riskstrategi och kapitalkrav.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för huvudsakliga riskkategorier. Dessa kommittéer ansvarar för att bistå att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrdokument. Kommittéernas ordförande bär ansvaret för rapporteringen till ORSA-kommittén. Kommittéerna inom If har inga beslutsmandat.

2.3.7.5 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av riskhanteringen. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar:

- Att bistå styrelsen och VD i säkerställande av ett väl fungerande riskhanteringssystem genom att ställa krav på data och processer liksom att vara samordnande av rapporteringen från linjeorganisationen.
- Att övervaka och stödja lfs affärsområden och bolagsfunktioner i deras arbete med risker.
- Att säkerställa en holistisk och aggregerad rapportering av lfs riskexponering, riskposition och riskprofil.

- Att regelbundet bedöma lfs kapitalbasposition enligt både interna och externa mått.
- Att förvalta och utveckla lfs interna modell inklusive validering av modellen.
- Att prognostisera risker och kapital under normala och stressade förhållanden.
- Att ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut och hur dessa beslut kan påverka risk och kapital.
- Att koordinera och utföra beräkning av förlusttäckningseffekter genom uppskjutna skatter som en del av solvenskapitalkravet.

Riskhanteringsfunktionen leds av CRO. Riskhanteringsfunktionen ingår i andra försvarslinjen och är oberoende i förhållande till affärsverksamheten, vilket innebär att den inte utgör en del av lfs styrning eller av beslutsprocesserna i den tillståndspliktiga verksamheten.

2.3.7.6 Linjeorganisationen

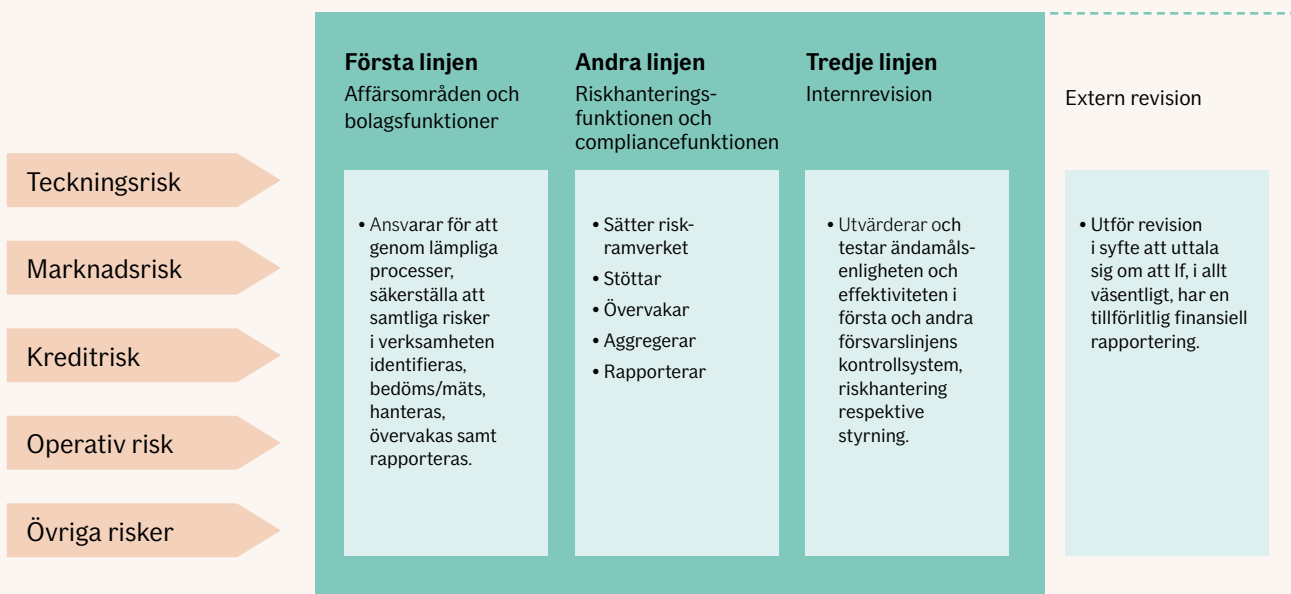
Chefer inom linjeorganisationen har det dagliga ansvaret för att hantera risker inom de mandat och restriktioner som sätts i relevanta styrdokument samt ska säkerställa att de förfogar över de resurser och verktyg som behövs för detta ändamål. Inom linjeorganisationen finns ett nätverk med koordinatörer vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stabsfunktion avseende de huvudsakliga riskområdena. Chefen för enheten riskkontroll och rapportering, vilken ingår i riskhanteringsfunktionen och CCO utfärdar instruktioner för koordinatörerna i vilka koordinatörernas ansvar framgår. Linjeorganisationen är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen om väsentliga risker som är relevanta för genomförandet av deras uppdrag.

2.3.7.7 Integrering av riskhanteringssystemet

Modellen med tre försvarslinjer garanterar att ansvaret och de olika rollerna i riskhanteringssystemet är tydligt fördelat och definierat, se nedan för uttrycklig beskrivning av varje försvarslinjes ansvar.

Kommitté- och koordinatorsstrukturen säkerställer att det finns effektiva processer och rutiner för riskhantering så att alla väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och

Figur 7 – De tre försvarslinjerna

rapporteras. Likaså säkerställs ett ägandeskap i första försvarslinjen och att riskinformationen förmedlas till andra försvarslinjen samt till de relevanta kommittéerna.

Resultatet av att risker identifieras och mäts i riskhanteringssystemet, framförallt genom den interna modellen, används vid väsentliga affärsbeslut för exempelvis investeringar, återförsäkringsprogram och i försäkringsrörelsen.

2.3.8 Ifs egen risk- och solvensbedömningsprocess

Ifs risker mäts, sammanställs, bedöms och rapporteras regelbundet i syfte att utföra en övergripande utvärdering av risk- och kapital-situationen. Marknadsriskerna följs upp och rapporteras månadsvis samtidigt som andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis eller halvårsvis. Resultatet och uppföljningen av dessa aktiviteter dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport sammanställs till Ifs ORSA-kommitté och en sammanfattning av rapporten skickas till Ifs styrelse.

ORSA består av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av Ifs väsentliga risker och resulterar i en bedömning av Ifs övergripande solvenssituation. Ifs fullständiga ORSA genomförs minst en gång per år i syfte att säkerställa att Ifs kapitalbas är och förblir tillräckligt stor för att täcka de risker som följer av den föreslagna affärsplanen. Den årliga ORSA-processen utförs parallellt med, och stödjer, den affärsplan som beslutas av styrelsen och baseras på information per den 30 september.

Solvenspositionen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, kvantifierad genom Ifs interna modell, dels i förhållande till det regulatoriska kapitalkravet. Ifs kapitalplaneringsmodell är ett hjälpverktyg som används i ORSA-processen och prognosticerar kapitalbasen och kapitalkraven över den treåriga planeringsperioden. Bedömningen innehåller även ett antal scenarionanalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Testerna täcker de huvudsakliga risktyperna samtidigt som negativa effekter analyseras. Scenarierna har utvecklats i samarbete med Ifs riskägare, företagsledning och styrelse.

Utöver att mäta Ifs huvudsakliga riskkategorier kvantitativt, utförs en kvalitativ bedömning av Ifs viktigaste risker över planeringsperioden. Riskerna bedöms utifrån konsekvens och sannolikhet, det vill säga vilken konsekvens en materialiserad risk får på Ifs strategiska och finansiella plan, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Bedömningen utförs i enlighet med en given graderingskala. Den sammanfattande bedömningen utförs av riskhanteringsfunktionen, baserad på riskägarnas¹³ bedömning.

Resultatet av den årliga risk- och solvensbedömningen dokumenteras i ORSA-rapporten. Rapporten för perioden 2020-2022 godkändes av styrelsen i december 2019. Genom godkännandet av rapporten accepterade styrelsen den som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Rapporten skickades därefter till Finansinspektionen.

2.3.9 Styrning av Ifs interna modell

If tillämpar en intern modell för olika risk- och kapitalrelaterade ändamål. Detta avsnitt behandlar styrningen av Ifs interna modell för teckningsrisker. Den huvudsakliga användningen av teckningsriskmodellen utgörs av:

- Beräkning av ekonomiskt kapital.
- Kapitalallokering för affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål.
- Beräkning av teckningsrisk som del av solvenskapitalkravet.
- Utvärdering av återförsäkringsprogram.
- Risk- och solvensbedömning för planeringsperioden (ORSA).

I november 2016 erhöles ett godkännande från Finansinspektionen för tillämpning av den interna modellen för beräkning av de huvudsakliga teckningsriskerna, medan standardformeln definierad i Solvens II (med övergångsregler för aktiekursrisk) tillämpas på andra risker. I december 2018 lämnade If en ansökan om ändring av modellering av inflationsrisk till Finansinspektionen. Ansökan godkändes i maj 2019.

Den interna kontroll- och styrningssystemet för den interna modellen bedöms vara tillfredsställande med beaktande av modellens struktur och omfattning. Det finns tydliga beslutsprocesser i fråga om alla delar av den interna modellen.

Modellen valideras av personal som är oberoende av modelleringsgruppen. Syftet med att validera den interna modellen är att ge såväl CRO som styrelse en försäkran om att den interna modellen lämpar sig för sitt ändamål, på ett rättvisande sätt avspeglar Ifs riskprofil samt att de regulatoriska kraven avseende validering av en intern modell uppfylls.

Det har inte förekommit några förändringar i styrningen av den interna modellen under rapporteringsperioden.

2.3.9.1 Roller, ansvar och kommittéer

Nedan följer en beskrivning av styrningen av den interna modellen, dess roller och ansvarsuppgifter.

Bolagets styrelse

Ifs styrelse har det yttersta ansvaret för den interna modellen, vilket inkluderar uppfyllelse av kraven i Solvens II och att ett effektivt styrsystem finns på plats. Styrelsen fattar väsentliga beslut om den interna modellen.

CRO

I riskhanteringspolicyn beskrivs att två av de huvudsakliga ansvarsuppgifterna för CRO med avseende på den interna modellen är att:

- Utforma och utveckla den interna modellen och ge återkoppling om modellens lämplighet.
- Organisera en oberoende validering av den interna modellen.

Som chef för riskhanteringsfunktionen ansvarar CRO för att verkställa dessa ansvarsområden. Ansvaret för att utforma och utveckla den interna modellen har delegerats till Capital Management-enheten och ansvaret för att organisera en oberoende validering av den interna modellen har delegerats till enheten för riskkontroll.

I egenskap av ordförande för kommittén för den interna modellen beslutar CRO om mindre ändringar i den interna modellen i enlighet med modellförändringspolicyn. En absolut gräns för denna delegering är fall där en kombination av mindre ändringar kan betraktas som en större ändring, som då styrelse och Finansinspektionen måste godkänna.

¹³ Affärsområdena och bolagsfunktionerna, det vill säga första försvarslinjen, har ansvar och skyldighet att bedöma, kontrollera och reducera risker.

Capital Management

Capital Management-enheten ansvarar för:

- Att utveckla den interna modellen och att material för användning av modellen, inklusive rapportering till kommittéer, är tydligt dokumenterat och presenterat.
- Att dokumentationen för den interna modellen hålls uppdaterad.
- Att upprätthålla och uppdatera kvantitativa valideringsredskap och att bidra till varje kvalitativ och kvantitativ analys enligt specifikationen i den årliga valideringsplanen.
- Att definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för den interna modellen i enlighet med redovisnings- och riskdatainstruktionen samt att bedöma data och vid behov vidta lämpliga åtgärder vad avser datakvalitet.

Chefen för Capital Management har mandat att besluta om uppdateringar i enlighet med modellförändringspolicyn. Detta förutsatt att dokumentationen för den interna modellen uppdateras tillsammans med dokumentet om ändringar av modellen och att dessa uppdateringar redovisas vid därpå följande sammanträde för kommittén för den interna modellen. Chefen för Capital Management ska säkerställa att den interna modellen uppdateras minst en gång per kvartal och att uppdateringarna är kvalitetssäkrade.

Riskkontroll

Riskkontrollenheten ansvarar för den interna modellens validering, sammanställande av valideringsplan samt valideringsrapporten som tillställs CRO, styrelse och VD. Rapporten omfattar resultat av genomförd validering och de iakttagelser som gjorts.

Internrevision

Valideringsrapporten ska även lämnas till internrevisionsfunktionen. Funktionen gör en sammanställning över olika aspekter i den interna modellen, såsom kontroller av datakvalitet, styrning och kontrollstrukturer.

Kommittén för den interna modellen

Kommittén för den interna modellen ska vara ett rådgivande och beredande organ för lfs styrelse och VD i enlighet med gällande instruktion. Kommittén har ingen kollektiv beslutanderätt. CRO är ordförande för kommittén. Andra permanenta medlemmar är CFO, chefen för Capital Management samt minst en representant för affärsområdena.

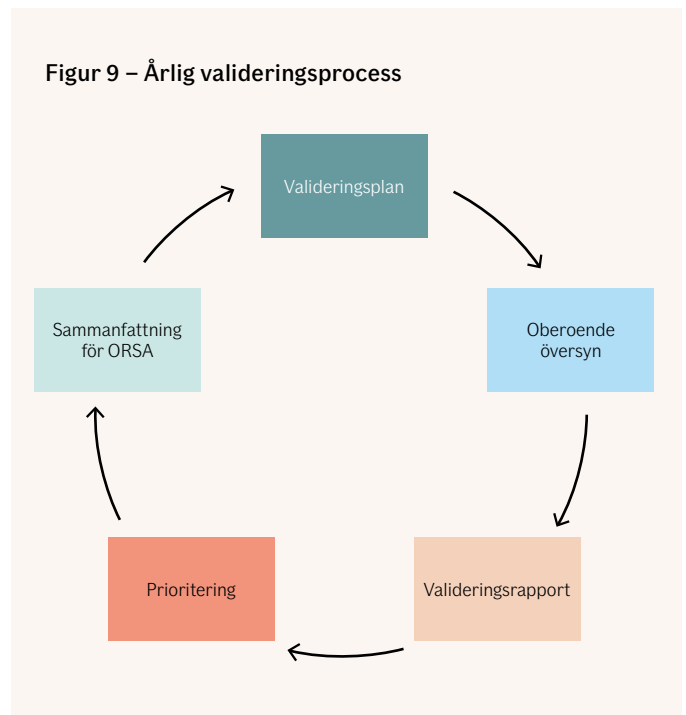
Andra funktioner med anknytning till den interna modellen

Ansvar för data relaterat till den interna modellen regleras i en särskild instruktion. I denna instruktion framgår att chefaktuarien ska definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för försäkrings-tekniska avsättningar, göra bedömning av datakvaliteten samt vid behov vidta lämpliga åtgärder. Därtill har en separat funktion ansvar för att periodvis bedöma hur fullständiga och korrekta relevant data är, föra en komplett förteckning över eventuella brister i data samt tillhandahålla en åtgärdsplan för förbättring av datakvaliteten över tid.

Den interna modellen och dess utfall diskuteras i ORSA-, aktuarie-, återförsäkrings- och underwritingkommittén.

2.3.9.2 Beskrivning av valideringsprocessen

Den interna modellens validering är en årlig process som genomförs i enlighet med en valideringsplan, visualiserat i Figur 9. Valideringen initieras också vid en större ändring i den interna modellen. En större ändring i den interna modellen kan krävas när interna eller externa händelser förändrar lfs riskprofil.

I processen valideras risker hänförliga till den interna modellen, metoderna för sammanställning av risker samt metoderna för integrering av den interna modellen med standardformeln.

Valideringen omfattar även den interna modellens datakvalitet och styrningsmodell. Validering genomförs oberoende av modellens upprätthållande och utveckling.

Eventuella allvarigare iakttagelser i samband med valideringen eskaleras, i syfte att säkerställa att användarna av modellens utfall får information om brister som kan göra modellen mindre tillförlitlig. En eskalering av iakttagelser kan inträffa när som helst under valideringsprocessen.

Efter att resultaten från valideringen rapporterats, görs en prioritering av rekommendationerna för valideringen av CRO. I samband med att den årliga planen fastställs beaktas även tidigare års iakttagelser.

2.4 Internkontroll

2.4.1 lfs internkontrollsystem

Systemet för internkontroll är gemensamt för hela lf-gruppen och är en integrerad del av bolagets organisationsstruktur och beslutsprocesser. Internkontrollsystemet syftar till att säkerställa att verksamheten är ändamålsenlig och effektiv, att den finansiella och icke-finansiella rapporteringen är tillförlitlig samt efterlevnad av tillämpliga lagar och regler. Internkontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgänglig, relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för deras beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på lfs finansiella information. lfs internkontrollsystem syftar även till att säkerställa ändamålsenlighet och effektivitet i den dagliga verksamheten genom att ta lfs strategiska mål i beaktande. Ett effektivt internkontrollsystem ger lfs styrelse och VD en rimlig försäkran om att bolaget uppnår sina mål.

Internkontrollsystemet är baserat på modellen med tre försvarslinjer vilken tydliggör vem som ansvarar för vad rörande riskhantering och internkontroll. Inom de tre försvarslinjerna har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och VD kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

I fs internkontrollpolicy fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem inom If. Syftet med policyn är att beskriva hur internkontrollaktiviteter struktureras på lämpligt sätt med hänsyn till verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. I fs internkontrollramverk baseras på COSO¹⁴-ramverket. Ramverket tillhandahåller tre målkategorier relaterade till affärsverksamhet, rapportering samt efterlevnad av lagar och regler. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter, vilka behöver vara på plats och fungera som avsett. Dessa är kontrollmiljö, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt uppföljning.

Kontrollmiljön omfattar faktorer såsom den organisatoriska strukturen, roller och ansvar, integritet, styrdokument, etiska värden samt kompetensen hos I fs anställda.

Riskbedömningen omfattar identifiering och värdering av väsentliga risker.

Kontrollaktiviteter omfattar styrdokument, godkännandeförfa-
randen, rutinbeskrivningar och kontroller för att hantera de risker som identifierats. Implementerade kontroller omfattar aktiviteter så som attestregler och andra rutiner för befogenheter i enlighet med befintliga roller såsom dualitetsprincipen och beslut av ledarens ledare.

Tydlig information och kommunikation stödjer de övriga komponenterna genom att förmedla ansvar och befogenheter till medarbetare och genom att tillhandahålla information på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Uppföljning av den befintliga interna kontrollen sker genom övervakning av de tre försvarslinjerna. Övervakningen genomförs med hjälp av både löpande och separata uppföljningar. Oberoende övervakningsaktiviteter utförs av andra och tredje försvarslinjerna.

2.4.2 Compliancefunktionen

2.4.2.1 Ansvarsområden

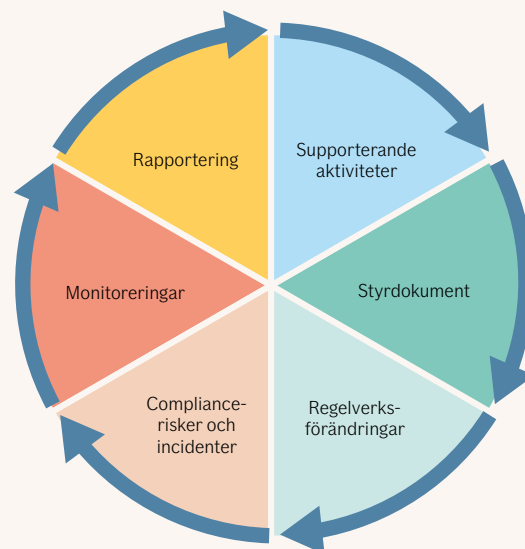
Compliancefunktionen ansvarar för att ge råd till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av I fs tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet. Compliancefunktionen ska även utvärdera de åtgärder som vidtagits för att förebygga bristande regelefterlevnad. Vidare ska compliancefunktionen bedöma eventuella konsekvenser av regelförändringar som påverkar I fs verksamhet, samt identifiera och bedöma risker för bristande regelefterlevnad. Compliancefunktionen ska fokusera på de regler som följer av I fs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Funktionen ska även ge råd och stöd inom andra rättsområden på begäran av styrelsen eller VD.

Compliancefunktionens arbetsuppgifter är uppdelade i sex ansvarsområden, se Figur 10. En riskbaserad complianceplan tas årligen fram och antas av styrelsen.

2.4.2.2 Organisation

Compliancefunktionen är operationellt oberoende i förhållande till verksamheten och utgör en del av den andra försvarslinjen. CCO tillsätts av VD och har det övergripande ansvaret för funktionen och dess ansvarsområden. Styrelsen utfärdar en instruktion för CCO, som närmare beskriver dennes arbetsuppgifter. CCO utser i sin tur Compliance Officers för att utföra aktiviteter inom funktionen.

Figur 10 – Återkommande uppgifter för compliancefunktionen

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevision

Internrevisionen är en funktion som är oberoende av affärsverksamheten och som utvärderar effektiviteten och ändamålsenligheten i det befintliga internkontrollsystemet och kvaliteten med vilken uppgifterna utförs. Funktionen hjälper organisationen att nå sina mål genom att på ett systematiskt och strukturerat sätt utvärdera och öka effektiviteten i riskhantering, styrning och kontroll samt ledningsprocesser. Funktionen är underställd styrelsen och leds av gruppens internrevisionschef, som utses av styrelsen.

2.5.1.1 Internrevisionspolicyn

Internrevisionspolicyn godkänns av styrelsen. Den beskriver såväl principerna som ansvaret för internrevisionen. Enligt policyn ska internrevisionsfunktionen följa "The Institute of Internal Auditor's" ramverk för internrevision, "International Professional Practices Framework". Policyn granskas årligen och under rapporteringsperioden har inga väsentliga förändringar skett i policyn.

2.5.1.2 Plan för internrevisionen

Internrevisionsfunktionen tar årligen fram en treårig aktivitetsplan som ska godkännas av styrelsen. Internrevisionsfunktionen tillämpar ett riskbaserat tillvägagångssätt och granskningsaktiviteterna ska täcka väsentliga delar av verksamheten och dess företagsstyrningssystem. De externa revisorerna informeras även om internrevisionsfunktionens aktivitetsplan.

¹⁴ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionsfunktionen rapporterar sina slutsatser från genomförda revisioner till styrelse och VD. Allvarliga brister i den interna styrningen och kontrollen rapporteras utan dröjsmål till styrelse och VD.

Innan en revisionsrapport distribueras, skickas ett utkast till ansvarig chef för det granskade området. Chefen yttrar sig skriftligen över rapporten och redogör för vilka åtgärder som man avser att vidta. Svar på internrevisionens rekommendationer lämnas i form av en åtgärdsplan som innehåller uppgifter om åtgärder, vem som är ansvarig och en tidplan. Slutrapporterna ska alltid godkännas av internrevisionschefen innan de distribueras.

Internrevisionsfunktionen genomför uppföljningar för att säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att hantera de observationer och rekommendationer som identifierades i den ursprungliga revisionsrapporten.

Internrevisionschefen lämnar en statusrapport till styrelsen minst två gånger per år. Dessa rapporter innehåller iakttagelser avseende allvarligare brister i den interna styrningen och kontrollen som har upptäckts under revisionerna. Därutöver rapporteras alla tidigare rapporterade observationer som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.5.1.4 Internrevisorers objektivitet och oberoende

Internrevisionsfunktionen ska i förhållande till den verksamhet som ska granskas vara oberoende och inte utföra några operativa arbetsuppgifter. En internrevisor ska avstå från att granska och bedöma verksamhet, vilken denna har haft ansvar för under de senaste 12 månaderna.

Inför en revision genomförs en bedömning av revisorns objektivitet med hänsyn till den enhet som ska revideras. Internrevisorerna väljs utifrån kunskap, färdigheter och integritet, vilket är avgörande för ett fullgott internrevisionsarbete.

2.6 Aktuariefunktionen

2.6.1 Implementering av aktuariefunktionen

Chefaktuarien är ansvarig för aktuariefunktionen inom If och rapporterar till styrelse och VD samt är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i aktuariekommittén som är forum för aktuariefunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem och deltar i arbetet i underwriting- och återförsäkringskommittén, i den senare med fokus på förnyelser av återförsäkringskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuariefunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet.

Aktuariefunktionens uppgifter beskrivs i instruktionen för aktuariefunktionen. Funktionens huvudsakliga uppgifter kan delas in i följande områden:

- Koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa dess tillförlitlighet och tillräcklighet.
- Utlåtande om bolagets underwritingpolicy.
- Utlåtande om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.
- Utlåtande om bolagets solvensposition.
- Bidra till riskhanteringssystemet, till exempel till ORSA-rapporteringen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuariefunktionens arbete. Beräkning av

försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av aktuarier inom respektive affärsområde. Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II-regelverket baseras på parametrar från aktuarier inom respektive affärsområde och aktuariefunktionen. Aktuariefunktionen utför valideringen av de försäkringstekniska avsättningarna. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i bokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningensrutinen sker månatligen och är formaliserad. IFS externa revisorer erhåller detaljerade dokument med jämförelser av alla skillnader som redovisats.

If har styrdokument som reglerar beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Aktuariefunktionen ansvarar för att dessa styrdokument efterlevs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuariefunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultat. Funktionen föreslår även hur eventuella brister ska åtgärdas. Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av försäkringstekniska avsättningar samt en bedömning av underwritingpolicyn och huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariefunktionen säkerställer, efter varje kvartalsbokslut, att styrelsen och VD får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariefunktionen ansvarar för koordinering av kvartalsvis rapportering om premie- och avsättningsrisk till ORSA-kommittén.

2.7 Outsourcing

2.7.1 IFS outsourcingpolicy

IFS outsourcingpolicy beskriver vad som ska anses utgöra outsourcing och definierar kriterierna för när en funktion eller en verksamhet ska anses vara av väsentlig betydelse för If.

Outsourcingprocessen ska säkerställa en effektiv kontroll av outsourcing av kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter samt hantera risker hänförliga till sådan outsourcing. Processen består bland annat av en riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, beslutsfattande, uppföljning, rapportering och information.

Styrelsen har tillsatt en outsourcingkommitté för att övervaka att IFS outsourcing sker i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller substantiellt ändrat outsourcingavtal avseende kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter ska rapporteras till, och bedömas av, outsourcingkommittén samt godkännas av styrelsen innan avtalet anmäls till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse

I syfte att effektivisera försäkringsverksamheten lägger If ut operativ verksamhet av väsentlig betydelse till ett flertal externa samt interna leverantörer enligt nedan.

Kapitalförvaltning har delvis outsourcats till Sampo. Till följd av IFS operativa struktur med affärsområdena Privat, Företag och Industri, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats. Till exempel har upphandling av IT-tjänster outsourcats till systerbolaget If IT Services A/S i Danmark, som i sin tur har ingått avtal med IT-leverantörer.

Det har även ingåtts flera skaderegleringsavtal med leverantörer. Dessa avtal har bland annat ingåtts i syfte för att kunna tillhandahålla skadereglering där If inte har någon fysisk representation. Vissa skaderegleringsavtal har även ingåtts inom ramen för en

mer omfattande partnersamverkan. Dessa avtal omfattar även försäljnings- och franchisearrangemang. Samarbetspartnerna är till största delen etablerade i de nordiska länderna.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem bedöms som väl fungerande med hänsyn tagen till karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i Ifs affärsverksamhet.

2.8.2 Övrig materiell information

Det finns ingen övrig materiell information avseende Ifs företagsstyrningssystem.

Riskprofil

3 Riskprofil

I fs övergripande riskstrategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överstiga både ekonomiskt kapital och lagstadgat solvenskapitalkrav. Därtill har If som mål att bibehålla kreditbetyget A från ratinginstituten Standard & Poor's och Moody's. Detta innebär att riskexponeringen för If kvantifieras med olika mått¹⁵ för olika ändamål.

I detta avsnitt beskrivs I fs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta avsnitt är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna både på kapitalbas, ekonomiskt kapital och på lagstadgat solvenskapitalkrav.

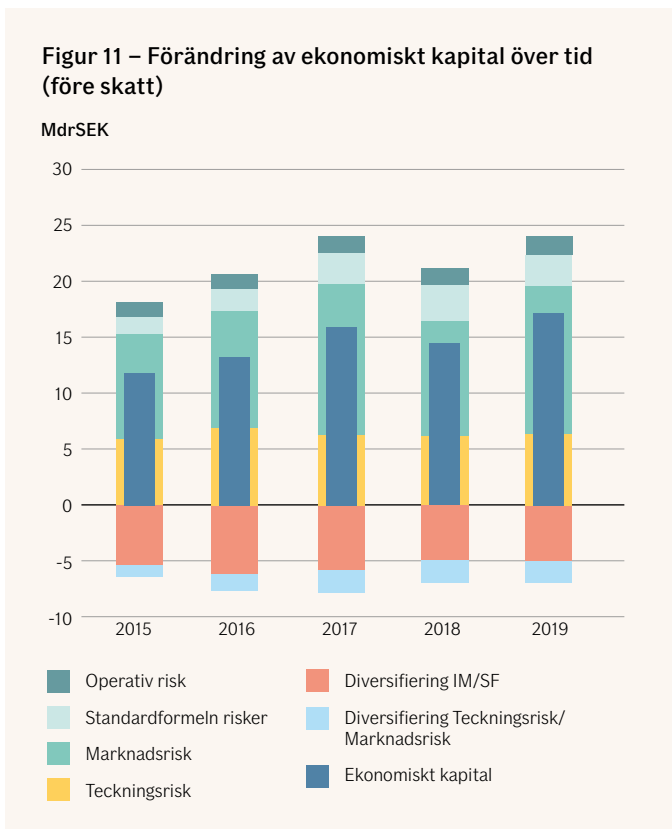
I fs riskmätning

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av I fs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är: likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, framväxande risker samt koncentrationsrisk.

I fs riskprofil

Figur 11 visar ekonomiskt kapital per den 31 december 2015 till den 31 december 2019. De två största riskkategorierna för If är tecknings- och marknadsrisk.

Fördelningen av ekonomiskt kapital på olika riskkategorier har varit relativt stabil under de senaste fem åren bortsett från effekterna av fusionen med If Skadeförsäkringsbolag AB (Finland) under 2017, som ökade exponeringen från och med det året. Fusionen medförde en ökning av ekonomiskt kapital och även att proportionen av marknadsrisk i relation till teckningsrisk ökade.

3.1 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av osäkerhet i prissättning och avsättningsantaganden. Premierisk, katastrofrisk, avsättningsrisk och inflationsrisk inkluderas under teckningsrisk.

3.1.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserat på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla I fs försäkringsverksamhet, kompletterade med extern modellering för naturkatastrofrisk och inflationsrisk. Annulationsrisk och omprövningsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk, återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt, och har fortsatt varit stabilt på 6,3 MdrSEK under 2019. Inflationsrisk och avsättningsrisk har störst effekt på det ekonomiska kapitalet. Inom teckningsrisk har inflationsrisk minskat och premierisk har ökat.

3.1.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt, frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat vid balansdagen. Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av värdet i de försäkringstekniska avsättningarna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterade till extrema eller exceptionella händelser.

De riskfaktorer som har bedömts ha störst påverkan på premierisken är skadeinflation, småskadevolatilitet och riskbedömning vid prissättning. Under 2019 har premierisk ökat till följd av portföljtillväxt.

3.1.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

Riskfaktorerna värderas och rapporteras av chefaktuarien halvårsvis utifrån sannolikhet och påverkan. De riskfaktorer som har störst påverkan på avsättningsrisken är inflation i skadeersättningar, förändringar i indexering av svenska skadelivräntor och ökning av pensionsålder. Avsättningsrisken var stabil under 2019.

De försäkringstekniska avsättningarna i If domineras av affärer med lång duration vilket medför en väsentlig exponering mot inflation. Framtida skadeinflation kvantifieras separat för premie- och avsättningsrisk. Bedömningen är att inflationen på lång sikt är stabil. En större modelländring rörande inflationsrisken i I fs interna modell har implementerats under 2019, vilket har gjort att risken speglas mer korrekt.

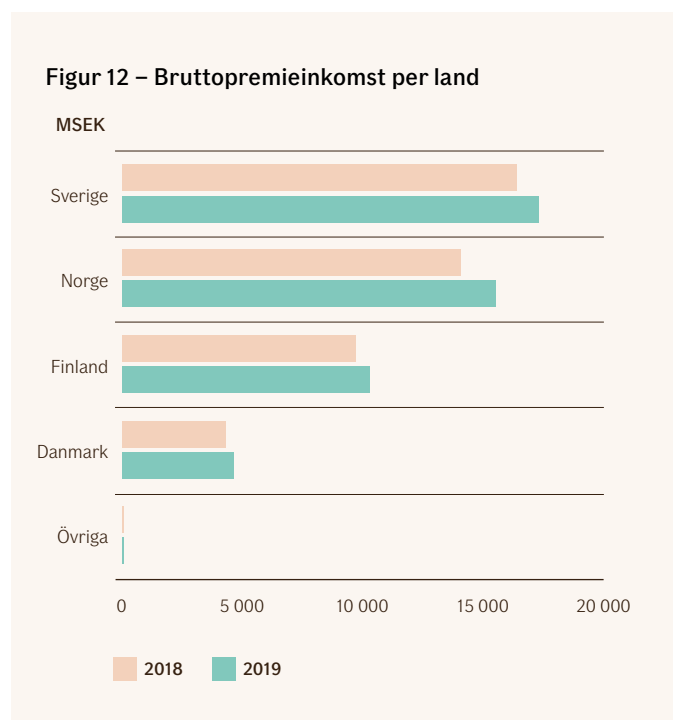
¹⁵ Interna ekonomiska mått (ekonomiskt kapital), regulatoriska mått (solvenskapitalkrav enligt den partiella interna modellen) och mått framtagna av kreditvärderingsinstitut. Måtten framtagna av kreditvärderingsinstitut berörs inte närmare i dokumentet.

Avsättningarna för trafikförsäkring och arbetsskadeförsäkring inkluderar skadelivräntor vilka är känsliga för förändringar i pensionsålder, dödlighetsantaganden, inflation i skadeersättningar och diskonteringsränta. Den svenska trafikförsäkringsportföljen representerar den främsta avsättningsrisken och utgör 21% av skadereserven beräknad enligt Solvens II-regelverket och ungefär 6% av ekonomiskt kapital för odiversifierad avsättningsrisk. Inflationsrisken är begränsad i Finland på grund av det nationella fördelningssystemet där indexeringen är inkluderad i försäkringspremien. Effekten av en räntesänkning dämpas dock för avsättningar med lång duration på grund av konvergens mot den långsiktiga jämviktsräntan. Avsättningsrisk inkluderar omprövningsrisk till följd av förändringar i nivå, trend eller volatilitet beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade.

Ytterligare information om försäkringstekniska avsättningar finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna (QRT) för Solvens II S.12.01.02, S.17.01.02 och S.19.01.21.

3.1.2 Riskkoncentration

Försäkringsportföljen är väldiversifierad genom att If har en stor kundbas samt att försäkringar tecknas i olika geografiska områden och inom flera försäkringsgrenar. Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten under året framgår av Figur 12.

Trots den diversifierade portföljen kan riskkoncentrationer, och därmed stora skador, inträffa genom exempelvis exponeringar mot naturkatastrofer såsom stormar och översvämningar. Ackumulering av risker inom affärsområdet Industri övervakas genom detaljerad latitud- och longitudregistrering. Mer information om Ifs premiefördelning mellan försäkringsgrenar finns i QRT S.05.01.02.

3.1.3 Riskreducerande tekniker

De huvudsakliga metoderna för att begränsa premierisk är återförsäkring, diversifiering, noggranna analyser och överväganden vid teckning samt regelbundna uppföljningar kopplade till den strategiska och finansiella planeringsprocessen. Underwritingpolicyn anger principer, begränsningar och fördelning av de roller och det ansvar som gäller i underwritingprocessen. Policyn kompletteras med riktlinjer som mer i detalj beskriver hur försäkringar ska tecknas inom respektive affärsområde.

Avsättningsrisk hanteras genom aktuariella antaganden baserat på historiska skadeutfall och exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Faktorer som beaktas är till exempel trender i skadeutvecklingen, nivån på oreglerade skador, ändringar i lagstiftning, rättspraxis, och ekonomiska förhållanden. Vid reservsättningen används etablerade aktuariella metoder i kombination med prognoser över antalet skador och genomsnittliga skadekostnader.

Avsättningarna för skadelivräntor beräknas som diskonterade värden baserade på belopp och betalningsperiodicitet i varje enskilt fall, med beaktande av förväntad kapitalavkastning, kostnader, indexering, dödlighet samt andra möjliga justeringar.

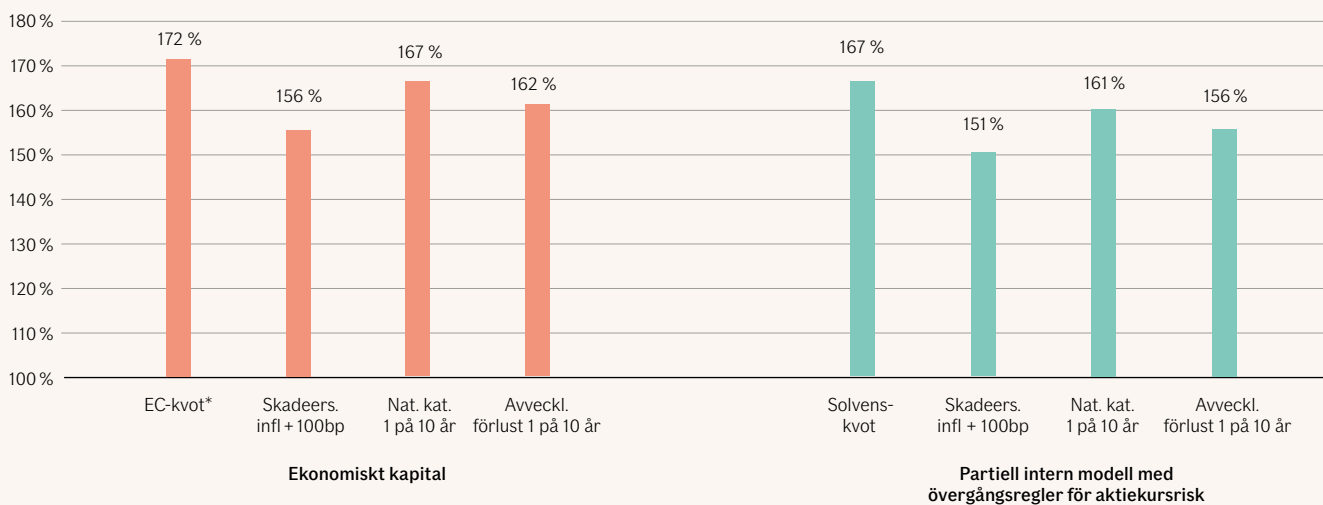
Den ekonomiska påverkan av naturkatastrofer och enskilda storskador begränsas genom en kombination av återförsäkring och diversifiering. Behovet och de optimala återförsäkringsalternativen utvärderas genom att jämföra förväntad kostnad gentemot nyttan av återförsäkringsprogram, samt påverkan på fluktuationer i resultaträkning och kapitalbehov. Det viktigaste verktyget vid denna utvärdering är Ifs interna modell.

3.1.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma lfs känslighet för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på lfs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital som på det lagstadgade solvenskapitalkravet per den 31 december 2019. Solvenskvoten för ekonomisk kapital är baserad på lfs interna modell för såväl försäkrings- som för marknadsrisk. Solvenskvoten för det lagstadgade solvenskapitalkravet beräknas enligt den partiella interna modellen där teckningsrisk baseras på lfs interna modell. Övriga risker är beräknade utifrån standardformeln.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en högre än förväntad skadeinflation, en naturkatastrof med sannolikhet 1 på 10 år eller en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år. I samtliga av de tre känslighetstesterna har lf en solvenskvot över 100%.

Figur 13 – Känslighet för teckningsrisk

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital

En inflationsökning motsvarande 100 baspunkter (bp) har antagits i inflationsstressen. Ökad skadeinflation förväntas öka de försäkringstekniska avsättningarna. I naturkatastrofstressen antas en omedelbar utbetalning av skadeersättningar, vilket innebär att de försäkringstekniska avsättningarna inte påverkas. Teckningsrisk och marknadsrisk förblir opåverkade men kapitalbasen reduceras. I avvecklingsförluststressen antas en ökning av försäkringstekniska avsättningar vilken medför en ökning av både inflationsrisk och avsättningsrisk.

3.2 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivå eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar, skulder och finansiella instrument.

lfs marknadsrisk, i enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital, består av valuta-, aktie-, ränte- och spreadrisk. Även om spreadrisken ingår i beräkning av ekonomiskt kapital för marknadsrisk betraktar lf spreadrisk som en del av kreditrisken. Dess exponering, koncentration, begränsning och känslighet beskrivs i avsnitt 3.3 Kreditrisk. Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränte- och valutarisk. De största komponenterna inom marknadsrisk är aktierisk och spreadrisk.

3.2.1 Riskexponering

Det ekonomiska kapitalet för marknadsrisk ökade med 2.6 MdrSEK till 13.2 MdrSEK under 2019. Ökningen beror framförallt på en ökad exponering mot aktier och spreadrisk. lf har en väldiversifierad placeringsportfölj vilket medför positiva diversifieringseffekter vid beräkning av ekonomiskt kapital.

lfs investeringar är framförallt koncentrerade till nordiska värdepapper. För placeringar i icke-nordiska värdepapper, fonder eller andra tillgångar används främst förvaltning av tredje part. Användningen av derivat är begränsad.

lf tillämpar marknadsvärdering för större delen av sina investeringar varför beräkning av marknadsrisk normalt är okomplicerad. Det finns ett begränsat antal instrument som kräver mark-to-model-förfaranden. lf ställer säkerheter för rembuser (i försäkringsverksamheten) och för derivat.

De huvudsakliga faktorerna som skulle kunna påverka marknadsrisken är den geopolitiska osäkerheten, utvecklingen av fastighetspriser i Sverige och Norge, utvecklingen på aktiemarknaden och koncentrationen till finansiella institutioner. Även låg ränta under lång tid har inverkan på marknadsrisken då den påverkar avkastningen.

3.2.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i valutakurserna eller deras volatilitet.

If är exponerat mot valutarisk genom verksamhet i utländska filialer. Därutöver skapar även Ifs investeringsbeslut valutaexponering. Jämfört med den 31 december 2018 har valutarisken minskat något på grund av minskad exponering.

3.2.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av marknadspriserna för aktier eller deras volatilitet.

Aktieportföljen består av nordiska aktier och en diversifierad global fondportfölj. Vid utgången av året var exponeringen 13,3 MdrSEK. Jämfört med den 31 december 2018 har aktierisken ökat, främst på grund av ökad exponering som förklaras av högre marknadsvärden.

3.2.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 1,3 år vid slutet av 2019. Jämfört med den 31 december 2018 har ränterisken ökat, främst på grund av högre räntevolatilitet.

3.2.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Spreadrisken i If har ökat, främst på grund av högre volatilitet på kreditspreadar. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.3 Kreditrisk.

3.2.1.5 Matchningsrisk

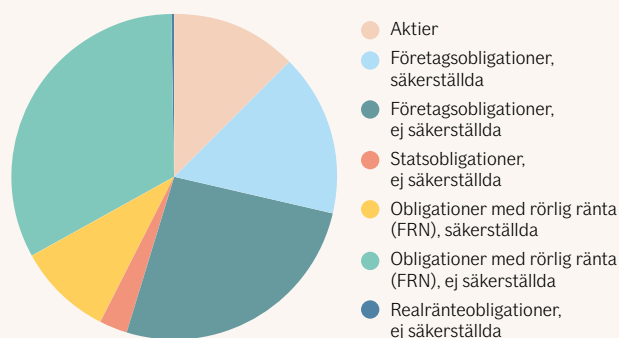
Matchningsrisk är risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är större delen av de försäkringstekniska avsättningarna nominella, men skadelivräntor och IBNR-reserven för skadelivräntor diskonteras med räntesatser i enlighet med gällande lagstiftning. If är därmed, ur ett redovisningsperspektiv, huvudsakligen exponerat mot förändringar i inflation och lagstadgade diskonteringsräntor. Ur ett ekonomiskt perspektiv, eftersom de försäkringstekniska avsättningarna är diskonterade med gällande marknadsräntor, exponeras If mot förändringar i inflation och nominella räntesatser.

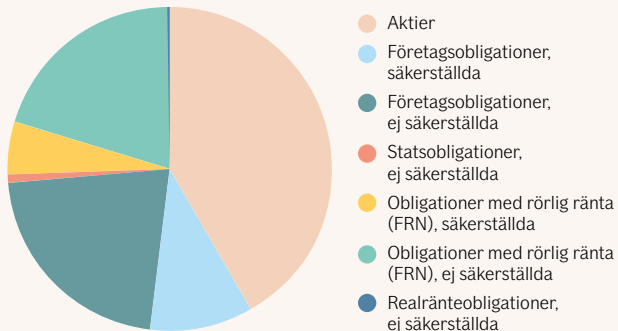
3.2.2 Riskkoncentration

Figurerna nedan visar marknadsriskkoncentrationen för Ifs placeringar per den 31 december 2019. Figur 14 visar marknadsvärdet per typ av tillgång och Figur 15 visar ekonomiskt kapital för marknadsrisk per typ av tillgång (före beaktande av diversifieringseffekter).

Figur 14 – Marknadsvärden per typ av tillgångar

Figur 15 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar

Ifs valutapositioner mot SEK visas i Tabell 5. Beloppen anges i enlighet med IFRS och ger en bild av valutariskkoncentrationerna exklusive omräkningsrisk. Omräkningsrisk uppstår vid konsolidering av filialer med annan basvaluta än moderbolaget.

Tabell 5 – Valutarisk

MSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	GBP	USD	JPY	ÖVRIGA
Nettoposition (SEK), 2019	-269	149	132	-11	-364	-5	-82
Nettoposition (SEK), 2018	-1 153	924	154	-15	-43	-3	-15

Ifs placeringsportfölj består i huvudsak av räntebärande värdepapper (88,0%) och aktier (11,8%).

Tabell 6 – Sektorfördelning av aktieplaceringar

MSEK Sektorfördelning ¹⁾	2019		2018	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Industrivaror och tjänster	4 464	48,9	3 704	46,9
Sällanköpsvaror och tjänster	2 198	24,1	1 960	24,8
Hälsovård	857	9,4	598	7,6
Material	754	8,3	609	7,7
Telekomoperatörer	624	6,8	651	8,2
Energi	174	1,9	260	3,3
Dagligvaror	59	0,6	113	1,4
Finans och Fastighet	4	0,0	4	0,0
Totalt	9 134	100	7 899	100

¹ I sektorfördelningen av aktier exkluderas investeringar i aktiefonder, ETF och private equity till ett värde av 4 438 MSEK (3 717 MSEK).

Tabell 7 – Geografisk fördelning av aktieplaceringar

MSEK Geografisk fördelning ¹⁾	2019		2018	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Skandinavien	9 041	67,5	7 899	69,2
Asien	1 527	11,4	1 235	10,8
Europa	1 455	10,9	1 149	10,1
Nordamerika	872	6,5	877	7,7
Latinamerika	499	3,7	262	2,3
Totalt	13 394	100	11 422	100

¹ I den geografiska fördelningen av aktier exkluderas investeringar i private equity fonder till ett värde av 178 MSEK (194 MSEK).

IFRS-beloppen i Tabell 6 och Tabell 7 ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig inte väsentligt från motsvarande Solvens II-belopp.

Snittdurationen för räntebärande placeringar var 1,3 år vid slutet av 2019. Durationen för olika typer av räntebärande placeringar visas i Tabell 8.

Tabell 8 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp

MSEK Instrumenttyp ¹	2019			2018		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Kortfristiga räntebärande tillgångar	2 596	2,8	0,1	2 177	2,3	0,1
Skandinavien, långfristiga stats- och företagspapper	71 213	75,7	1,1	66 046	71,0	1,3
Skandinavien, realränteobligationer	190	0,2	0,9	655	0,7	1,9
Europa, långfristiga stats- och företagspapper	15 727	16,7	1,9	15 851	17,0	1,8
USA, långfristiga stats- och företagspapper	2 840	3,0	2,3	6 190	6,7	2,0
Globalt, långfristiga stats- och företagspapper	1 458	1,6	3,5	2 124	2,3	2,3
Totalt	94 024	100	1,3	93 043	100	1,4

¹ Räntederivat är inkluderade i tabellen.

Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.3 Kreditrisk.

3.2.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy är det styrande dokumentet för hantering av marknadsriskerna inom If. I policyn ges övergripande riktlinjer såsom aktksamhetsprincipen, särskilda limiter och beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om limiter samt vid fastställande av avkastnings- och likviditetsmål ska strukturen på, samt arten av, Ifs försäkringstekniska avsättningar beaktas. Därtill ska även övergripande riskaptit och risktoleranser, ratingmål samt myndighetskrav beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy minst årligen, vilken kompletteras med riktlinjer som definierar mandat och befogenheter samt användande av derivat.

Valutarisken reduceras genom matchning av försäkringstekniska avsättningar mot placeringstillgångar i motsvarande valutor alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till basvalutan. Valutaexponeringen för placeringstillgångar kontrolleras på veckobasis och säkras när exponeringen överstiger en given nivå och baseras på kostnadseffektivitet samt minsta transaktionsstorlek. If är också exponerad mot omräkningsrisk, vilken inte säkras eftersom dessa placeringar anses vara av långsiktig karaktär och de valutaeffekter som är relaterade till dem inte påverkar Ifs resultat.

Aktieportföljen förvaltas aktivt med en långsiktig investeringshorisont. Aktierisken reduceras genom diversifiering av portföljen mellan olika branschsektorer och geografiska regioner. Enligt Ifs investeringspolicy begränsas aktieinvesteringar i förhållande till den totala placeringportföljen samt exponeringar mot en enskild motpart. Ränterisken hanteras genom limiter för instrument som är räntekänsliga. Matchningsrisken hos If hanteras i enlighet med Sampos koncernövergripande principer. Den beaktas inom ramen för riskaptiten och styrs av Ifs investeringspolicy. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande riskaptit kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

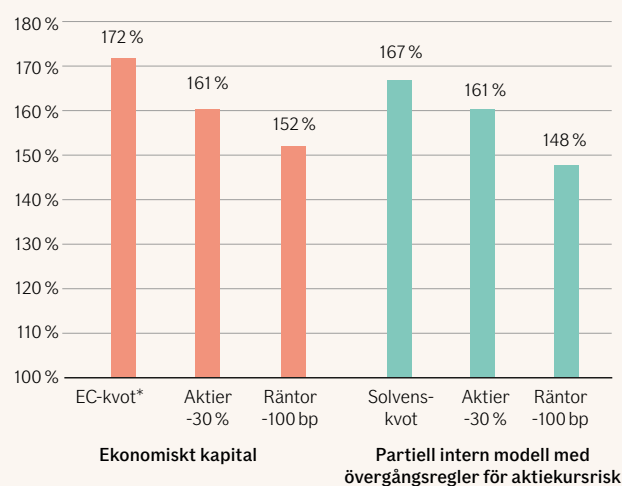
Marknadsrisken övervakas och kontrolleras aktivt av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.2.4 Riskkänslighet

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har aktie- och räntestresstester genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, både på internt ekonomiskt kapital samt på solvenskapitalkravet per den 31 december 2019.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en 30% nedgång i marknadsvärdet för aktier respektive en ränteminskning med 100 baspunkter. I båda beräkningarna har If en solvenskvot över 100% efter stresserna.

Figur 16 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital.

Aktierisken antas minska i proportion till marknadsvärdet i aktiestressen, hänsyn tas dock explicit till ändring i symmetriska justeringen för kapitalkravet för aktier. I räntestressen medför en ränteminskning en ökning av såväl placeringstillgångar som försäkringstekniska avsättningar. Ökningen av försäkringstekniska avsättningarna är större än ökningen av placeringstillgångarna på grund av avsättningarnas längre duration.

Räntestressen är baserad på en parallellförskjutning av de marknadsräntor som används som indata till beräkningen av diskonteringskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de

längsta löptiderna på grund av konvergensen mot den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och inte stressas i denna beräkning.

3.3 Kreditrisk

Kreditrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad av förändringar i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper, motparter och andra gäldenärer vilka If är exponerade mot, i form av motpartsrisk, spreadrisk eller marknadsriskkoncentrationer.

3.3.1 Riskexponering

Motpartsrisk avser risken för förlust, orsakad av oväntade fallissemang eller försämring av kreditvärdigheten hos motparter eller andra gäldenärer. Standardformeln används för beräkning av motpartsrisk.

Spreadrisk avser känsligheten i värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i kreditspreaden eller dess volatilitet över den riskfria räntan. Spreadrisk beräknas med lfs interna modell såsom framgår i avsnitt 3.2 Marknadsrisk.

Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.3.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Inom kapitalförvaltningen reflekteras i de flesta fall kreditrisken via kreditspreaden. Placeringstillgångar får vanligtvis ett lägre marknadsvärde vid en högre kreditspread, även i de fall där det inte föreligger en faktisk utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadspris, och kan påverkas dels av marknadens riskbedömning av en enskild emittent, dels av den generella aptiten på kreditrisk på de finansiella marknaderna. Eftersom ökade spreadnivåer vanligtvis påverkar marknadspriset på investeringstillgångar negativt leder ett materialiserande av risken typiskt till att kapitalbasen påverkas negativt. Likaså kan uteblivna betalningar påverka kapitalbasen negativt.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot i) enskilda emittenter eller ii) en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som inte fångas upp av antingen spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras i stället som koncentrationsrisk.

3.3.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisken relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten, främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oreglerade skador.

3.3.2 Riskkoncentration

3.3.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar och återförsäkrares andel av oreglerade skador exklusive förväntad förlust presenteras i Tabell 9. I tabellen är 1 214 MSEK (1 251 MSEK) exkluderade, vilket huvudsakligen är relaterat till captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten.

Tabell 9 – Återförsäkringsfordringar

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2019	%	2018	%
AAA	-	-	-	-
AA	541	65,6	462	65,1
A	277	33,6	241	34,0
BBB	4	0,5	6	0,8
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	2	0,3	1	0,1
Totalt	825	100	709	100,0

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i Tabell 10.

Tabell 10 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2019	%	2018	%
AAA	-	-	-	-
AA	344	59,2	325	61,4
A	237	40,8	204	38,6
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Totalt	581	100	529	100

3.3.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

En stor del av Ifs räntebärande placeringar är koncentrerad till finansiella institutioner, varav huvuddelen av investeringarna är placerade på den nordiska marknaden. Ifs mest betydande kreditexponering kommer framförallt från räntebärande placeringar. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i Tabell 11.

Tabell 11 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg 2019

MSEK Sektor	AAA	AA+ -AA-	A+ - A-	BBB+ -BBB-	BB+ - C	D	Kredit- betyg saknas	Totalt ¹⁾	Aktier	Fastig- heter	Derivat (Motparts- risk)	Totalt ²⁾	Förändring jmf med 31 dec 2018
Basindustri	-	-	157	783	214	-	38	1 192	408	-	-	1 600	226
Kapitalvaror	-	-	585	320	103	-	1 023	2 031	4 745	-	-	6 776	1 563
Konsumentvaror	-	-	1 628	2 456	160	-	732	4 976	2 313	-	-	7 288	-655
Energi	-	-	-	-	359	-	1 246	1 605	82	-	-	1 687	-1 431
Finansiella institut	385	8 277	10 174	7 104	877	-	343	27 160	-	-	34	27 195	1 608
Stater	95	-	-	-	-	-	-	95	-	-	-	95	-1 271
Statligt garanterade	95	256	-	-	-	-	-	350	-	-	-	350	8
Hälsovård	74	-	106	230	-	-	369	779	852	-	-	1 631	63
Försäkring	-	-	398	805	167	-	438	1 808	-	-	-	1 808	194
Media	-	-	-	-	-	-	162	162	-	-	-	162	-55
Paketering	-	-	-	-	-	-	128	128	-	-	-	128	75
Offentlig sektor	4 940	483	-	-	-	-	-	5 422	-	-	-	5 422	-1 272
Fastigheter	-	56	788	2 484	573	-	5 675	9 575	-	35	-	9 610	2 125
Tjänster	-	-	-	418	713	-	306	1 437	-	-	-	1 437	-251
Teknologi och elektronik	-	-	191	77	92	-	1 095	1 455	-	-	-	1 455	449
Telekommunikation	-	-	202	1 272	500	-	-	1 974	624	-	-	2 598	-172
Transport	-	569	252	301	-	-	2 410	3 533	10	-	-	3 543	877
El, vatten och gas	-	-	620	987	1 203	-	298	3 108	-	-	-	3 108	-387
Säkerställda obligationer	25 737	723	119	-	-	-	-	26 579	-	-	-	26 579	26 194
Fonder	-	-	-	-	-	-	-	-	4 437	-	-	4 437	-22 068
Övrigt	-	252	-	-	-	-	259	511	100	-	-	611	-3 106
Totalt	31 325	10 616	15 220	17 237	4,961	-	14 521	93 880	13 572	35	34	107 521	2 715
Förändring jämfört med dec 2018	-2 092	-576	-1 094	1 285	1 144	-	2,080	748	1 956	-9	20	2 715	

¹⁾ Total exponering räntebärande värdepapper avviker med -144 MSEK jämfört med motsvarande finansiella tillgångar och skulder enligt Tabell 3 vilket beror på att derivat och säkerheter är exkluderade.

²⁾ Total exponering exklusive derivat, bortsett från OTC-derivat där endast motpartsrisk beaktas.

3.3.3 Riskreducerande tekniker

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i lfs investeringspolicy. I styrdokumentet fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuld kategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument vilka är känsliga för ändringar i kreditspreadar. Vid investeringsbeslut efterföljs försiktighetsprincipen i enlighet med lfs investeringspolicy. Risken för insolvens hos derivatmotparter begränsas genom diversifiering i kombination av noggrant urval av motparter och clearinghus samt ställande av säkerheter. Exponering av kreditrisk rapporteras per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg.

För att begränsa och kontrollera kreditrisk förknippad med avgiven återförsäkring har If en Reinsurance Security Policy i vilken lägsta krav på kreditbetyg för återförsäkrare samt restriktioner för maximal exponering mot enskilda återförsäkrare föreskrivs. Kreditvärdigheten hos återförsäkringsbolag fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag.

Reinsurance Security Committee ska lämna underlag och förslag till beslut i olika frågor som rör risken för återförsäkrares konkurs och riskexponering samt föreslagna avvikelser från Reinsurance Security Policy. Kommitténs ordförande ansvarar för rapportering till ORSA-kommittén av avvikelser från policyn och andra frågor som behandlas av kommittén.

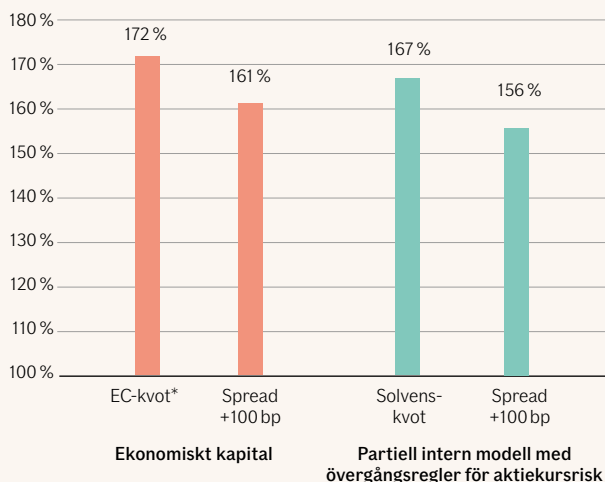
Portföljens utveckling med avseende på kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee och Reinsurance Security Committee samt kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.3.4 Riskkänslighet

3.3.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett stresstest avseende kreditspreadar genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på lfs solvenskvot per den 31 december 2019. Även i stressat

Figur 17 – Känslighet enligt Solvens II: kreditrisk i kapitalförvaltningen, 31 december 2019

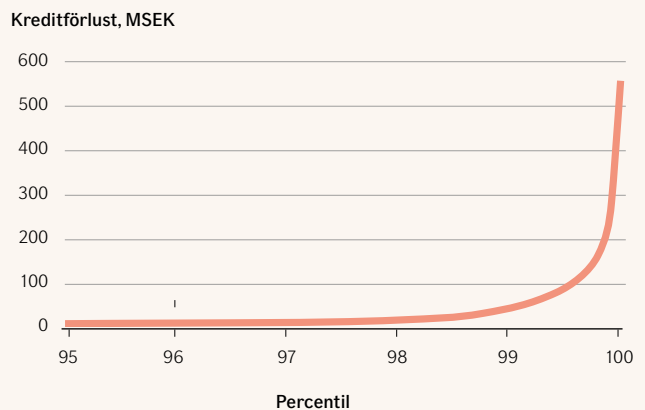
*Medräkningsbar kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital.

läge har If en solvenskvot enligt Solvens II som överstiger 100% per den 31 december 2019. Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en eventuell spreadökning med 100 baspunkter påverkar lfs kapitalställning. Ett väsentlig antagande är att denna stress inte har en inverkan på de försäkringstekniska avsättningarna.

3.3.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

För att kvantifiera exponeringen mot kreditförluster förorsakade av konkurser hos återförsäkringsmotparter, görs en kreditssimulering inom återförsäkringsverksamheten. I simuleringen antas återhämtningsgraden för konkurser vara 50% i genomsnitt och framtida kreditförluster uppskattas med 50 000 utfall på ett års horisont. Captives och poolsamarbeten utan kreditbetyg behandlas som kreditbetyg BBB. Exponeringen är baserad på diskonterade värden i linje med Solvens II per den 31 december 2019. Resultaten, vilka visas i Figur 18 och Tabell 12 indikerar begränsad exponering mot kreditrisk relaterad till återförsäkringsmotparter.

Figur 18 – Riskkänslighet

Tabell 12 – Riskkänslighet

MSEK	Sannolikhet	Q4 2019
5,0 %		1
2,5 %		9
1,0 %		47
0,5 %		91
0,03 %		360

3.4 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk är risken att ett försäkringsbolag inte har möjlighet att realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra sina finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.4.1 Riskexponering

Likviditetsrisken för If bedöms inte vara väsentlig, då premier betalas i förväg och stora skadebetalningar oftast är kända i god tid innan de förfaller, vilket begränsar likviditetsrisken. Likviditetsrisken identifieras och hanteras, men kvantifieras inte i kapitalkraven.

3.4.2 Riskkoncentration

I Tabell 13 visas en förfallostruktur för försäkringstekniska avsättningar och finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktsbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. För övriga avtal visas endast bokförda värden. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning (f e r), vilka till sin natur är förenade med en viss grad av osäkerhet.

Tabell 13 – Förfallostruktur för kassaflöden (IFRS) av finansiella tillgångar, finansiella skulder och försäkringstekniska avsättningar f e r, 31 december 2019

MSEK	Bokfört värde			Kassaflöde						
	Bokfört värde	varav obestämmd förfallotidpunkt	varav avtalsbaserad förfallotidpunkt	2020	2021	2022	2023	2024	2025-2024	2035-
Finansiella tillgångar	125 263	15 011	110 252	32 026	22 094	19 603	14 690	18 385	8 687	-
Finansiella skulder	-8 543	-24	-8 519	-342	-1 230	-	-	-	-	-
Försäkringstekniska avsättningar, f e r	-87 385	-87 385	-	-30 903	-10 099	-5 979	-4 238	-3 404	-19 231	-17 585

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy tillsammans med riktlinjer (såsom aktsamhetsprincipen) och instruktioner för Investment Control Committee anger strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker samt hur dessa risker ska hanteras. If-gruppens Cash Management-enhet hanterar likviditetsrisken från dag till dag. Risken övervakas av Investmentavdelningen och rapporteras till ORSA-kommittén.

3.4.4 Riskkänslighet

För att identifiera likviditetsrisk analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar mäts med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som av stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt omfattar analysen identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beaktar förväntade nya affärers effekt på likviditetssituationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar jämförs för att mäta graden av eventuell obalans.

3.4.5 Förväntad vinst som ingår i framtida premier

Det totala beloppet av den förväntade vinsten som ingår i framtida premier (EPIFP) var 1 918 MSEK den 31 december 2019.

3.5 Operativ risk inklusive legala risker

Operativ risk är risken för förlust till följd av bristfälliga processer eller system, mänskliga fel eller externa händelser (förväntade eller oförväntade). Definitionen inkluderar även legal risk vilken avser risk för förlust till följd av (i) tvister ej relaterade till försäkringsskador, (ii) avtalsbrott eller ingående av olagliga avtal samt (iii) brott mot immaterialrättsliga regler.

Operativa risker förekommer i alla delar av organisationen och är en naturlig del i att bedriva verksamhet. En löpande bedömning av riskerna behöver genomföras för att balansera nivån av hantering, då det inte är kostnadseffektivt att eliminera samtliga operativa risker. Varje avdelningschef är riskägare och ansvarig för att löpande hantera väsentliga risker inom sin verksamhet till en acceptabel nivå.

3.5.1 Riskexponering

Bedömning av operativ risk genomförs i den kvalitativa processen Operational and Compliance Risk Assessment (OCRA). I denna process identifieras, utvärderas, hanteras, monitoreras och rapporteras operativ risk regelbundet genom självutvärdering. Ett nätverk av riskkoordinatorer stöttar riskägare i utförandet av OCRA-processen.

Operativa risker bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv och värderas därefter utifrån ett trafikljussystem. Därtill klassificeras riskerna i fem kategorier: brister i handläggning och processer, avbrott och systemfel, kunder, produkter och affärspraxis, personal samt interna och externa bedrägerier. Riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen, där incidentrapportering och kvalitetssäkringskontroll är två exempel. De mest väsentliga riskerna rapporteras till Operational Risk Committee.

Externa faktorer som kan påverka operativ risk identifieras via processerna för strategisk risk och framväxande risker. Se avsnitt 3.6.1 Strategisk risk och avsnitt 3.6.4 Framväxande risker. En särskild process är implementerad för att identifiera och rapportera eventuella interna och externa bedrägerier.

De huvudsakliga operativa riskerna för If är relaterade till IT-system och informationssäkerhet. Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för operativ risk under rapporteringsperioden.

3.5.2 Riskkoncentration

Inga materiella koncentrationer av operativa risker har identifierats.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är tydliga och implementerade styrdokument, givna mandat, dualitets- och s.k. farfarsprinciper, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning samt automatiska och manuella kontrollaktiviteter i verksamheten. För att stärka lfs väsentliga processer och öka effektiviteten på lång sikt pågår även utveckling av nya IT-system som omfattar automatisering av vissa kontroller.

Bland styrdokument som är relevanta för hantering av operativ risk ingår riktlinjer för att hantera och begränsa interna och externa bedrägerier, kontinuitetshantering och informationssäkerhet. Analyser och utredningar av misstänkta oegentligheter genomförs löpande och kontrollaktiviteter utförs för att minska risken. Därutöver tillhandahålls kontinuerligt interna utbildningar om lfs etiska regler och riktlinjer till anställda inom bolaget.

Bolagets processer för kontinuitetshantering omfattar upprättande av riskbaserade beredskapsplaner, sammansättning av kristeam och regelbundna krishanteringsövningar. Målet med dessa är att skydda bolagets tillgångar och säkerställa att verksamheten kan fortgå även när någonting oförutsett inträffar.

Interna styrdokument reglerar arbetet med informationssäkerhet, såsom dataklassificering och rutiner för behörighetshantering. Sårbarheter övervakas och åtgärdas löpande för att förbättra IT-säkerheten.

Inom affärsverksamheten finns funktioner med ansvar för att övervaka och utveckla verksamhetens risk- och kvalitetsarbete. I samband med detta arbete utförs bland annat kvalitetskontroller inom väsentliga processer. I OCRA-processen definieras vidare riskreducerande aktiviteter kopplade till väsentliga risker som följs upp löpande.

3.5.4 Riskkänslighet

Operativ risk inkluderas genom ett explicit påslag i de kvantitativa riskmåten och beräknas enligt standardformeln, baserat på faktorer applicerade på premie- och reservvolym. Väsentliga realiserade operativa risker påverkar inte de kvantitativa riskmåten men de påverkar kapitalbasen i den utsträckning de inverkar på lfs finansiella resultat.

3.6 Övriga materiella risker

3.6.1 Strategisk risk

Strategisk risk är risken för förluster till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, förändringar i det övergripande ekonomiska klimatet, teknologisk utveckling eller intern flexibilitet.

3.6.1.1 Riskexponering

Strategisk risk identifieras av verksamheten i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till kontroll- och strategienheten. Riskerna aggregeras och bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på lf.

Strategisk risk är relaterad till förändringar på marknaden på vilken lf verkar och förmågan för lf att proaktivt anpassa sig. För lf är strategisk risk relaterad till konkurrenternas agerande, främst förändringar i marknadsandelar via prissänkningar eller ökad distributionskapacitet. Vidare kan lågkonjunktur och oro på finansmarknaderna ha en negativ effekt. lfs verksamhet påverkas även av förändring i relevant lagstiftning och rättspraxis. Under rapporteringsperioden har det inte skett någon väsentlig förändring i riskexponeringen för strategisk risk.

3.6.1.2 Riskkoncentration

Inga materiella koncentrationer av strategiska risker har identifierats.

3.6.1.3 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av de identifierade väsentliga strategiska riskerna följs kontinuerligt av både verksamheten och kontroll- och strategienheten inom lf. Riskerna utvärderas minst årligen i den årliga finansiella planeringsprocessen där aktiviteter för att hantera väsentliga risker och anpassa sig efter marknaden och det ekonomiska klimatet beaktas.

3.6.2 Compliancerisk

Compliancerisk är risken för legala eller regulatoriska påföljder, väsentliga finansiella förluster eller skadat rykte till följd av att gällande regelverk inte efterlevs.

3.6.2.1 Riskexponering

Bedömningen av compliancerisk görs i OCRA-processen, se avsnitt 3.5 Operativ risk inklusive legala risker. Compliancerisker bedöms utifrån sannolikheten för, och konsekvensen av, regelbrott. Den största identifierade compliancerisken är risken att bryta mot Dataskyddsförordningen (GDPR).

3.6.2.2 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika riskreduceringstekniker, både reaktiva och proaktiva, för att begränsa compliancerisken. Exempel på viktiga tekniker är tydliga och implementerade styrdokument och instruktioner, utbildning, uppdelning av ansvar, behörigheter och dualitetsprincipen. Processerna för att övervaka effektiviteten av de riskreducerande teknikerna omfattar olika slags kvalitetsuppföljningar.

3.6.3 Ryktesrisk

Ryktessrisk är risken för skada för ett försäkringsbolag till följd av försämrat anseende hos kunder och andra intressenter.

3.6.3.1 Riskexponering

Ryktessrisk är ofta en konsekvens av en realiserad operativ risk eller compliancerisk. När en bedömning av operativa risker och compliancerisker görs i verksamheten, bedöms också risken för försämrat anseende som en följd av en materialiserad risk. Riskerna värderas utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv. Vissa processer är särskilt känsliga för ryktesrisk, så som skadehanteringsprocessen. Identifierad ryktesrisk hanteras av verksamheten och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Två gånger per år rapporterar chefen för kommunikationsavdelningen ryktesriskbedömningen till Operational Risk Committee.

De mest väsentliga åtgärderna för att bibehålla lfs anseende är att säkerställa att försäkringsvillkoren är korrekta och tydliga och att skaderegleringen är transparent och rättvis. Kunder blir informerade om hur de ska gå tillväga om de är missnöjda och hur de kan komma i kontakt med lfs kundombudsman. Under rapporteringsperioden har det inte skett några materiella förändringar i riskexponeringen för ryktesrisk.

3.6.3.2 Riskkoncentration

Inga materiella koncentrationer av ryktesrisker har identifierats.

3.6.3.3 Riskreducerande tekniker

Vissa områden är särskilt känsliga för ryktesrisk, såsom marknadsföring och skadehantering, då enskilda incidenter kan få stor uppmärksamhet i media. Professionellt agerande och kommunikation är kritiskt för att hantera dessa risker. Ytterligare exempel på riskreducerande tekniker är tydliga och implementerade styrdokument, såsom bland annat lfs etikpolicy och instruktion för sociala medier,

incidentrapporteringsprocessen samt en intern visselblåsarprocess. Noggrann övervakning av alla typer av media sker löpande i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede.

3.6.4 Framväxande risker

Framväxande risker avser nya eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en mer omfattande påverkan på företaget.

3.6.4.1 Riskexponering

När framväxande risker materialiseras eller redan identifierade risker förändras, ska detta i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamet i de olika affärsområdena som en del av de ordinarie rutinerna för riskbedömning. För att identifiera risker som omfattar flera affärsområden och dessutom proaktivt identifiera nya risker, har If etablerat ett så kallat Emerging Risk Core Team med expertmedlemmar från alla affärsområden. Gruppen träffas regelbundet för att diskutera nya risker. Syftet med gruppen är att underlätta arbetet inom underwriting med att identifiera risker, samla in och dela information om riskerna för att bedöma deras betydelse och initiera fortsatta studier eller seminarier, samt att föreslå åtgärder om så behövs. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. De åtgärder som behövs för att styra exponeringen och ackumuleringarna utförs i underwritingenheterna. Några av de mest väsentliga riskerna som har bevakats under 2019 är risken för brister i klimatanpassning, cyberrisker, nanoteknologi och terrorism. Det har inte identifierats några materiella förändringar inom framväxande risk under rapporteringsperioden.

3.6.4.2 Riskkoncentration

Cyberförsäkringar har en inneboende exponering mot riskkoncentration. Cyberhoten utvecklas kontinuerligt vilket kan leda till förändrade riskkoncentrationer. Även klimatförändringar kan leda till förändringar i lfs riskkoncentration, exempelvis genom ökad frekvens av översvämningar eller skogsbränder.

3.6.4.3 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att varje affärsområde ansvarar för att hantera och vidta åtgärder avseende exponering för framväxande risker i sina portföljer. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkor är nödvändig för att hantera och begränsa nya risker. Identifierade framväxande risker kan uteslutas från framtida försäkringar, eller så kan ett lämpligt premietillägg göras för försäkringsbara risker. Även återförsäkring används som riskreducerande teknik.

3.6.5 Riskkänslighet, övriga materiella risker

Strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk, framväxande risker och koncentrationsrisk ingår inte i de kvantitativa riskmåten. Om en väsentlig riskhändelse inträffar, till följd av någon av dessa risker, kan den påverka kapitalbasen men inte ha någon direkt effekt på ekonomiskt kapital eller solvenskapitalkravet. En materiell strategisk riskhändelse kan påverka lfs konkurrenskraft negativt med minskad premievolyms och lönsamhet som följd. En väsentlig compliancerisk som materialiseras kan bland annat medföra sanktioner eller ingripanden från Finansinspektionen. En väsentlig ryktesrisk som materialiseras kan medföra en kombination av minskad premievolyms på grund av kunder som väljer att lämna If i kombination med en engångskostnadseffekt på kapitalbasen för att hantera risken. Framväxande risker kan komma att påverka samtliga av de övriga riskkategorierna. Känsligheten och koncentrationen av dessa kvalitativa risker är, på grund av deras karaktär, svåra att kvantifiera.

3.7 Övrig information

Det finns ingen övrig materiell information avseende lfs riskprofil.

Värdering för solvensändamål

4 Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Balansräkningen för Solvens II-ändamål baseras på Ifs årsredovisning, upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket.

De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har i huvudsak varit oförändrade under 2019. En ny skillnad mellan Solvens II och årsredovisningen har uppkommit i och med införandet av leasingstandarden IFRS 16 för Solvens II-ändamål. Leasingarrangemang beskrivs närmare i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang. Inga andra betydande förändringar har orsakat nya skillnader mellan Solvens II

och svenska redovisningsprinciper. Valutaomvärderingar för poster i balansräkningen görs enligt balansdagskurs både i årsredovisningen (lagbegränsad IFRS) och enligt Solvens II.

Totalt sett, till följd av Solvens II-justeringar, är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna för If vid slutet av året 1 862 MSEK högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

Tabell 14 nedan ger en översikt över Solvens II-justeringar som görs mellan balansräkningen i årsredovisningen och Solvens II-balansräkningen.

Tabell 14 – Justering av balansräkningen för Solvens II-ändamål

MSEK Klassificering	Bokfört värde i årsredovisningen	SII- justeringar	Solvens II- värde	
Tillgångar				
Goodwill	5	-5	-	A
Förutbetalda anskaffningskostnader	1 257	-1 257	-	B
Immateriella tillgångar	312	-312	-	A
Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk	189	1 295	1 484	C
Placeringsstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)	104 370	-	104 370	
<i>Fastigheter (annat än för eget bruk)</i>	35	-	35	
<i>Aktier</i>	9 083	-	9 083	
<i>Obligationer</i>	90 678	-	90 678	
<i>Investeringsfonder</i>	4 432	-	4 432	
<i>Derivat</i>	140	-	140	
Lån och hypotekslån	1 879	-	1 879	
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	2 168	-351	1 817	B
<i>Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring</i>	2 168	-351	1 817	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	14 583	-10 270	4 313	B
Återförsäkringsfordringar	212	-	212	
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	2 685	-722	1 963	D
Kontanter och andra likvida medel	1 323	-	1 323	
Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans	527	-148	379	C, E
Summa tillgångar	129 511	-11 771	117 740	
Skulder				
Summa försäkringstekniska avsättningar	89 553	-15 447	74 106	B
Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (exklusive sjukförsäkring)	50 217	-13 201	37 016	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande skadeförsäkring)</i>	15 940	-2 267	13 673	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	23 397	20	23 417	
<i>Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar</i>	196	-	196	
Pensionsåtaganden	255	782	1 037	E
Uppskjutna skatteskulder	912	541	1 453	G
Derivat	260	-	260	
Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut	0	1 256	1 256	C
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	1 745	-	1 745	
Återförsäkringsskulder	252	-55	196	B
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	4 237	-722	3 515	D
Efterställda skulder	1 151	54	1 205	F
<i>Efterställda skulder i kapitalbasen</i>	1 151	54	1 205	
Övriga skulder som inte visas någon annanstans	1 759	-42	1 718	B
Summa skulder	100 320	-13 633	86 687	
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	29 191	1 862	31 053	

Justeringarna kan delas in i sju kategorier:

- A. Tillgångar som inte har något redovisat värde i Solvens II, exempelvis goodwill och immateriella tillgångar.
- B. Försäkringstekniska avsättningar och poster relaterade till dessa som påverkas till följd av Solvens II-värdering, dvs. försäkringstekniska avsättningar, förutbetalda anskaffningskostnader, och premiefordringar samt motsvarande poster avseende avgiven återförsäkring.
- C. Värdering av leasingavtal i enlighet med IFRS 16 i Solvens II.
- D. Avtal i den finska patientförsäkringspoolen, som inte är försäkringsavtal enligt IFRS 4, omklassificeras från skulder (leverantörs-skulder, inte försäkring) till försäkringstekniska avsättningar och kvittas mot fordringar på patientförsäkringspoolen.
- E. IFS pensionsåtagande som värderas enligt IAS 19, vilket innebär vissa omklassificeringar och nettningar men framförallt en ökad värdering av skulden.
- F. Efterställda skulder omvärderas från att värderas till upplupet anskaffningsvärde i den finansiella rapporteringen till att värderas med en metod som beaktar förändringar i marknadsräntan.
- G. Effekten av Solvens II-justeringar på det redovisade värdet av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder.

I avsnitten nedan redovisas metoderna för att värdera tillgångar och skulder separat för varje materiell kategori av tillgångar eller skulder. Detta innefattar underlag, metoder och de viktigaste antagandena som använts för värderingen för Solvens II-ändamål, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan värderingen i Solvens II-balansräkningen och balansräkningen i årsredovisningen. Den nivå där tillgångar och skulder aggregeras till "materiella kategorier" baseras på beskaffenheten och funktionen hos tillgångarna och övriga skulder, med hänsyn till deras betydelse för Solvens II-ändamål.

4.1 Tillgångar

4.1.1 Goodwill

I IFS årsredovisning redovisas goodwill avseende förvärv av företag och portföljer. Det sammanlagda redovisade värdet vid slutet av 2019 var 5 MSEK. Goodwill värderas till noll för Solvens II-ändamål eftersom det verkliga värdet inte går att härleda.

4.1.2 Immateriella tillgångar

I IFS årsredovisning redovisas övriga immateriella tillgångar uppgående till 312 MSEK, främst avseende aktiverade utgifter för utveckling av olika försäkringssystem (inklusive patent, licenser och andra avtalsenliga rättigheter i samband med programvara).

Då dessa immateriella tillgångar inte har ett noterat marknadsvärde uppfyller de inte kraven för redovisning i Solvens II-balansräkningen.

4.1.3 Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk

Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk utgörs av maskiner och inventarier och värderas vid förvärvet till anskaffningsvärdet. I anskaffningsvärdet inräknas utöver inköpspriset även utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet. Maskiner och inventarier är i årsredovisningen upptagna till historiska anskaffningsvärden med avdrag för ackumulerade avskrivningar. Dessa baseras på historiska anskaffningsvärden och beräknad nyttjandeperiod.

Den aktuella hanteringen i årsredovisningen används även för Solvens II-ändamål då det redovisade värdet anses utgöra en god skattning av ett marknadsvärde.

I Solvens II-balansräkningen ingår även nyttjanderättstillgångar avseende hyrda lokaler i posten Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk. Information avseende IFS leasade tillgångar och leasingkulder ingår i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

4.1.4 Placeringstillgångar

4.1.4.1 Fastigheter (annat än för eget bruk)

Samtliga fastigheter redovisas som placeringstillgångar. I Solvens II benämns dessa fastigheter (annat än för eget bruk) och i årsredovisningen förvaltningsfastigheter. I årsredovisningen värderas fastigheter till verkligt värde i enlighet med IAS 40, och även i Solvens II-balansräkningen tas samtliga fastigheter upp till verkligt värde. Den tidigare Solvens II-justeringen för posten har utgått till följd av att fastigheten sålts under året. Klassificeringen överensstämmer med den grundläggande syn IFS har på innehavet av dessa tillgångar.

Det verkliga värdet utgörs av försäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av erkända och accepterade värderingsmetoder. Accepterade metoder utgörs av ortprismetoden (aktuella priser betalade för jämförbara fastigheter inom samma ort/område) eller kassaflydesmodeller med tillämpning av aktuella marknadsräntor för beräkning av fastighetens nuvärde.

4.1.4.2 Aktier

Aktier värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. För aktier noterade på en auktoriserad börs eller marknadsplats avses med försäljningsvärdet normalt senast noterade betalkurs på balansdagen. Onoterade värdepapper som ingår i private equity-investeringar värderas med tillämpning av etablerade värderingsmodeller.

I Solvens II-balansräkningen ingår samtliga investeringsfonder i balansposten investeringsfonder. I årsredovisningen ingår investeringsfonder som huvudsakligen investerar i aktier under rubriken aktier och andelar.

4.1.4.3 Obligationer

Under rubriken obligationer ingår räntebärande värdepapper med både kort och lång löptid. Balansposten utgörs huvudsakligen av företags- och statsobligationer. Obligationer värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

Investeringsfonder som huvudsakligen investerar i räntebärande värdepapper ingår i Solvens II-balansräkningen i balansposten investeringsfonder, men anges i årsredovisningen under rubriken obligationer och andra räntebärande värdepapper.

4.1.4.4 Investeringsfonder

Investeringsfonder i Solvens II-balansräkningen avser innehav i investeringsfonder och alternativa investeringsfonder. I årsredovisningen ingår investeringsfonder antingen i balansposten aktier och andelar eller i obligationer och andra räntebärande värdepapper, beroende på huvudsaklig placeringsinriktning. Investeringsfonder värderas både i årsredovisningen och enligt Solvens II till verkligt värde.

4.1.4.5 Derivat (tillgångar och skulder)

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Samtliga derivatinstrument värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och enligt Solvens II. Individuell värdering sker av samtliga derivat.

4.1.5 Lån och hypotekslån

Lånefordringar redovisas i årsredovisningen till upplupet anskaffningsvärde i enlighet med lfs tillämpning av IAS 39. Hanteringen i årsredovisningen gäller även för Solvens II-värderingen då det upplupna anskaffningsvärdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.6 Återförsäkringsfordringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring)

Fordringar som tas upp under återförsäkringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring) redovisas både i årsredovisningen och enligt Solvens II till det belopp som förväntas inflyta, vilket anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet. Avsättning för osäkra fordringar görs normalt utifrån en individuell värdering av fordran. I Solvens II-balansräkningen utgörs fordringar (kundfordringar, inte försäkring) huvudsakligen av koncerninternas fordringar.

Fordringar på den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, uppgående till 722 MSEK, har för Solvens II-ändamål omklassificerats till försäkringstekniska avsättningar.

4.1.7 Kontanter och andra likvida medel

I årsredovisningen och enligt Solvens II värderas likvidtillgodohavanden till nominellt värde. Förutom mindre kassabelopp består dessa av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen och medel som överförs till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar.

4.1.8 Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans

Under rubriken övriga tillgångar som inte visas någon annanstans anges poster som inte ingår i någon av de övriga posterna i Solvens II-balansräkningen, främst upplupna intäkter som inte är direkt hänförliga till försäkringsverksamheten, vissa pensionstillgångar samt en post hänförlig till leasingavtal. Med undantag för hantering av pensionstillgångar, som beskrivs närmare i avsnitt 4.3.2 Pensionsåtaganden, och vändning av förutbetalda kostnader hänförliga till leasingavtal, som beskrivs närmare i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang, uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och redovisningen för Solvens II-ändamål. Detta förklaras av att bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.9 Tillgångar i balansräkningen i årsredovisningen kopplade till beräkningen av lfs försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.1.9.1 Förutbetalda anskaffningskostnader

Förutbetalda anskaffningskostnader i lfs årsredovisning avser försäljningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal. Med försäljningskostnader avses till exempel driftskostnader såsom provisioner, kostnader för marknadsföring, löner och kostnader för säljare, som direkt eller indirekt är relaterade till anskaffning eller förnyelse av försäkringsavtal. Försäljningskostnaderna periodiseras på ett sätt som motsvarar periodisering av ej intjänad premie. Avskrivningstiden överstiger vanligtvis inte tolv månader.

Tillgångar kopplade till förutbetalda anskaffningskostnader och skulder kopplade till förutbetalda intäkter i årsredovisningen redovisas inte i balansräkningen enligt Solvens II. Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter härrör från periodiserad redovisning i årsredovisningen. Dessa poster är inte relaterade till tidpunkten för kassaflödena för anskaffningskostnaderna, vilket är kriteriet

för att redovisas som försäkringstekniska avsättningar i Solvens II. Framtida kassaflöden för anskaffningskostnad (dvs. de kassaflöden som förväntas men som ännu inte uppkommit i relation till gällande försäkringar) hanteras i stället genom beräkningen av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II.

4.1.9.2 Fordringar enligt återförsäkringsavtal

Fordringar enligt återförsäkringsavtal är benämningen på återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna i Solvens II. Försäkringstekniska avsättningar beskrivs närmare i avsnitt 4.2 Försäkringstekniska avsättningar.

4.1.9.3 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare enligt Solvens II-klassificeringen avser fordringar på försäkringstagarna och andra försäkringsgivare, samt fordringar som är kopplade till försäkringsrörelsen. De försäkringstekniska avsättningarna ska enligt Solvens II till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Premiefordringar i årsredovisningen avser framtida förväntade premier som ännu inte förfallit till betalning. I Solvens II-balansräkningen beaktas de framtida premierna istället fullt ut i den bästa skattningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare i Solvens II-balansräkningen avser endast de belopp som förfallit till betalning samt andra fordringar med anknytning till lfs försäkringsverksamhet. Både i årsredovisningen och enligt Solvens II redovisas dessa fordringar till det belopp som förväntas inflyta.

4.2 Försäkringstekniska avsättningar

4.2.1 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i årsredovisningen

Skillnader i värdering av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-balansräkningen och i lfs årsredovisning avser främst följande:

- Redovisning av premiereserv i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen.
- Tillämpning av diskontering.
- Redovisning av en explicit riskmarginal i Solvens II.

Vissa mindre värderingsskillnader uppstår även i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den sammantagna effekten av omvärderingen av försäkringstekniska nettoavsättningar för Solvens II-ändamål innebär en minskad skuld med 3 666 MSEK. Detta inkluderar Solvens II-justeringar avseende premiefordringar, vilket beskrivs i avsnitt 4.1 Tillgångar, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader. Justeringarna av försäkringstekniska avsättningar presenteras i Tabell 15.

Inga väsentliga förändringar i nivån på de försäkringstekniska avsättningarna har skett under rapporteringsperioden.

Tabell 15 – Omvärdering av försäkringstekniska avsättningar för Solvens II-ändamål

MSEK	2019	2018
Solvens II-justeringar av försäkringstekniska avsättningar		
Förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	-1 257	-1 156
Fordringar enligt återförsäkringsavtal	-351	-324
Premiefordringar	-10 270	-9 653
Summa justering av tillgångar	-11 878	-11 133
Försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. riskmarginal)	-17 875	-18 261
Återförsäkringsskulder	-55	-45
Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader	-42	-32
Införande av riskmarginal	2 428	2 333
Summa justering av skulder	-15 544	-16 004
Total justering av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II	-3 666	-4 871

4.2.1.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Tabell 16 visar skillnader i värdering mellan försäkringstekniska avsättningar för solvensändamål och posten försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen.

Tabell 16 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärgrenar enligt Solvens II

MSEK	Återförsäkrings andel av bästa skattningar Solvens			Försäkringstekniska avsättningar, brutto				
	Års-redovisning	II - justering	Solvens II värde	Års-redovisning	Solvens II justering	Solvens II - värde	Bästa skattning	Risk-marginal
Summa	2 168	-351	1 817	89 553	-15 447	74 106	71 679	2 428
Sjukförsäkring som liknar livförsäkring	-	-	-	11 854	331	12 185	11 892	293
Försäkring avseende inkomstskydd (skadelivräntor)	-	-	-	304	-4	300	290	10
Sjukvårdsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	28	2	29	29	0
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (skadelivräntor)	-	-	-	11 522	333	11 856	11 574	282
Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	329	-17	312	15 940	-2 267	13 673	13 028	644
Försäkring avseende inkomstskydd	5	-1	4	7 770	-1 706	6 065	5 801	264
Sjukvårdsförsäkring	10	-3	7	2 526	-511	2 015	1 938	76
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	314	-13	301	5 643	-50	5 593	5 289	304
Livförsäkring utom sjukförsäkring	-	-	-	11 543	-311	11 232	11 022	210
Försäkring mot brand och annan skada på egendom (skadelivräntor)	-	-	-	52	-3	49	48	1
Ansvarsförsäkring för motorfordon (skadelivräntor)	-	-	-	11 296	-495	10 801	10 793	7
Allmän ansvarighetsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	195	187	382	180	202
Skadeförsäkring utom sjukförsäkring	1 839	-334	1 505	50 217	-13 201	37 016	35 736	1 280
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	553	-172	381	13 396	-4 133	9 263	8 905	358
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring	116	-24	92	1 021	-101	921	850	70
Övrig motorfordonsförsäkring	27	-5	22	10 007	-5 664	4 343	4 240	103
Ansvarsförsäkring för motorfordon	8	-2	7	18 786	-2 819	15 967	15 512	456
Allmän ansvarighetsförsäkring	1 135	-131	1 004	7 007	-484	6 522	6 229	294

Den största omvärderingseffekten beror på inkluderingen av framtida inbetalningar som ej är förfallna och i stället är en del av premiefordringar i årsredovisningen. Diskontering har också effekt på storleken hos de försäkringstekniska avsättningarna. De flesta försäkringstekniska avsättningar (med undantag för annuitetsreserven) diskonteras inte i årsredovisningen, medan i Solvens II är reserver föremål för diskontering. Som ett resultat av diskontering minskar de

avgivna avsättningarna och bruttoavsättningarna. Det som väger upp den positiva skillnaden ovan är införandet av en riskmarginal.

I årsredovisningen upptas en skuld för ett försäkringskontrakt baserat på principerna i IFRS 4 kring förekomsten av en betydande teckningsrisk. Baserat på lfs bedömning att det inte finns någon betydande teckningsrisk för den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, upptas den inte som ett försäkringskontrakt i årsredovisningen, utan som ett servicekontrakt med sina beståndsdelar upptagna inom övriga fordringar och övriga skulder. En skillnad uppstår mot hanteringen i solvensbalansräkningen där kontraktet ska behandlas som ett försäkringskontrakt. I solvensbalansräkningen klassas alla fordringar och skulder relaterade till den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor om till att vara en del av bästa skattningen. Som en del av denna behandling kvittas fordringarna mot skulderna inom bästa skattningen, då de beaktas som premieinflöden och därmed inkluderas i bästa skattningen.

4.2.2 Antaganden till grund för beräkning av lfs försäkringstekniska avsättningar

4.2.2.1 Efterlevnad av solvenskraven

Värdet av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av en bästa skattning och en riskmarginal, vilket motsvarar det aktuella belopp som bolaget skulle behöva betala om det omedelbart förde över sina (åter) försäkringsförpliktelser till ett annat företag.

4.2.2.2 Allmänna bestämmelser

lfs försäkringstekniska avsättningar beräknas inom väldefinierade homogena riskgrupper och affärgrenar. Alla väsentliga antaganden granskas kvartalsvis och materiella förändringar granskas i det aktuariella utlåtandet av varje affärsområdesaktuarie. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i "Försäkringstekniska riktlinjer" och "Försäkringstekniskt beräkningsunderlag".

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal (se separat information rörande återförsäkringsfordringar i avsnitt 4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidsvärde med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Riskmarginalen beräknas genom fastställande av kostnaden för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras livstid. Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att tillhandahålla beloppet för medräkningsbar kapitalbas kallas kapitalkostnadsräntesats. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på den partiella interna modellen.

4.2.2.3 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Danmark, Finland, Norge och Sverige.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är främst lfs egna historiska data för skadeanspråk. Detta omfattar exempelvis betalningar, reserver och antal skador. Eftersom produkterna och riskerna är likartade från år till år inom varje definierad homogen riskgrupp, är uppgifterna förenliga med det ändamål för vilket de används (dvs. skattning av framtida skadeutveckling baserat på erfarenhet) och återspeglar de risker som lf är exponerat för.

4.2.2.4 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt. Volatilitetsjustering eller matchningsjustering tillämpas inte.

4.2.2.5 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

De riskfria basräntesatserna för relevanta durationer beräknas för följande valutor: DKK, EUR, GBP, NOK, SEK och USD, vilka täcker mer än 99% av de försäkringstekniska avsättningarna. För försäkringstekniska avsättningar i andra valutor används riskfria räntesatser för relevanta durationer i antingen EUR eller USD. För varje väsentlig valuta beräknas de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer på grundval av räntesatsen för ränteswappar i relevant valuta, justerat för kreditrisk och valutarisk i förekommande fall.

4.2.2.6 Uppdelning och upprättande av homogen riskgrupp

If delar upp sina försäkringsförpliktelser och återförsäkringsförpliktelser i homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Denna uppdelning är mer detaljerad än affärgrenar enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärgrenar enligt Solvens II skiljer sig från EU:s försäkringsklasser, vilka huvudsakligen används för presentation i årsredovisningen.

4.2.2.7 Metoder och antaganden

Aktuariella och statistiska metoder som används för att räkna ut lfs försäkringstekniska avsättningar är proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som lf tar. De aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska tekniker. Den information som beräkningen av försäkringstekniska avsättningar till stor del baseras på är lfs egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom konsumentprisindex och olika branschindex, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.2.2.8 Antaganden om framtida förvaltningsåtgärder

If tillämpar antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven, då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.2.2.9 Antaganden om försäkringstagarnas beteende

Beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktar sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen. If beaktar försäkringstagarnas framtida beteende genom ett antagande om annulation, vilket bygger på en analys av tidigare försäkringstagares beteende för respektive affärgren och affärsområde, och baseras därmed på trovärdig och relevant erfarenhet av uppsägningar.

4.2.2.10 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten gällande försäkringsåtaganden. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt.

Orsaker till väsentliga avvikelser mellan prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal, då fordringarna i stället beräknas direkt från bruttobeloppen. If tillämpar förenklade metoder för beräkning av riskmarginalen, beräkning av avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsåtaganden samt beräkning av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.2.2.11 Avtalsgräns

Vad gäller den gräns för försäkringsavtalet som används för solvensändamål tillämpar If ett proportionerligt tillvägagångssätt, varvid följande princip tillämpas: "Ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringsskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen."

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, även då risktäckningsperioden ännu inte har inletts. Därmed leder tolkningen ovan inte till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försumbar överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo återspegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.2.2.12 Kassafloodesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassafloodesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare (inklusive tredje part för ansvarsförsäkring och trafikförsäkring), samt betalningar till byggfirmor, verkstäder osv. för utförda tjänster samt förväntade återvinningar enligt återförsäkringsavtal. Återvinningar samt betalningar för räddning och subrogation beaktas. I enlighet med tidigare resonemang om avtalsgränserna kommer kassafloeden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om detta har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflodena med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och, med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida kassafloeden tar underförstått hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnader för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata (och fördelas på varje skada). Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningen för skaderegleringskostnader, medan kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper sker med användning av fördelningsnycklar upprätthållna av controlleravdelningarna, och anses vara realistiskt och konsekvent över tiden.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta.

Reserver beräknas på ett transparent sätt och ska kunna granskas av en kvalificerad expert.

4.2.2.13 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen beräknas per juridisk person och baseras på den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav inom If.

Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkringsskulderna till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

Vid beräkningen av riskmarginalen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, dvs. det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kassafloeden omräknas till bästa skattningar, vilka i sin tur används för att beräkna ett primärt solvenskapitalkrav. Det primära solvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att få fram den slutliga riskmarginalen för If. Riskmarginalen för den juridiska personen fördelas sedan på dess motsvarande affärsgränar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet, i syfte att få fram varje affärsgräns tilldelade riskmarginal.

4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag¹⁶

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för skadeförsäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avseende förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassafloeden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang, inklusive insolvens eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassafloeden, är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen.

If har inga specialföretag.

4.2.2.15 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Beskaffenheten hos försäkringstekniska avsättningar innebär att det alltid finns en inneboende osäkerhet i samband med beräkningarna, eftersom de oundvikligen innebär antaganden om framtida händelser. Ifs främsta riskfaktorer som påverkar avsättningsrisken beskrivs närmare i avsnitt 3.1 Teckningsrisk.

4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar

Enligt klassificeringen i Solvens II-balansräkningen avser andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar skulder med osäker betalningstidpunkt eller osäkert belopp. Posten omfattar omstrukturingsreserver rörande beslutade organisationsförändringar samt avsättningar för andra åtaganden och osäkra förpliktelser. Denna post redovisas på samma sätt i Solvens II-balansräkningen som i årsredovisningen.

4.3.2 Pensionsåtaganden

Ifs pensionsförpliktelser omfattar pensionsplaner i flera nationella system reglerade genom lokal- och kollektivavtal samt socialförsäkringslagar. De utgörs av både avgiftsbestämda och förmånsbestämda planer. För avgiftsbestämda planer utgör pensionskostnaden den premie som erläggs för tryggnad av pensionsförpliktelser i livförsäkringsbolag.

¹⁶ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt definition i Försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Gällande förmånsbestämda pensionsplaner följer redovisningen av pensionskostnader och förpliktelser i årsredovisningen inte full anpassning till IFRS-ramverket. Däremot säkerställs full IFRS anpassning i Solvens II-balansräkningen i enlighet med IAS 19 Ersättningar till anställda.

Enligt denna standard värderas pensionsskulder till nuvärdet av framtida pensionsförpliktelser, beräknad enligt Projected Unit Credit-metoden, minus marknadsvärdet av de förvaltningstillgångar som planen omfattar. Att gå från redovisning av pensionsförpliktelser för juridisk person till IAS 19-redovisning av skulderna innebär främst två effekter vid jämförelse mellan Solvens II och den lagstadgade informationen i balansräkningen:

- Ett företags pensionsförpliktelser presenteras netto. Till följd av detta kvittas förutbetalda kostnader på 99 MSEK (tillgångar) mot pensionsförpliktelser i räkenskaperna uppgående till 255 MSEK, vilket leder till en nettoskuld på 157 MSEK.
- Till följd av omvärderingen av pensionsförpliktelser med användning av IAS 19 ökar nettoskulden med 881 MSEK jämfört med den lagstadgade redovisningen, vilket leder till en omvärderad nettoställning på 1 037 MSEK.

Ytterligare information rörande pensionsförpliktelserna finns i avsnitt 4.5 Övrig information.

4.3.3 Uppskjutna skattefordringar och -skulder

Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan de värden som redovisas enligt Solvens II och motsvarande skattemässiga värden, beaktas i Solvens II-balansräkningen.

Uppskjutna skattefordringar och -skulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

Uppskjutna skattefordringar och -skulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiserar eller skulden regleras. I Tabell 17 presenteras skattesatser för beräkning av uppskjutna skattefordringar och -skulder per den 31 december 2019.

Tabell 17 – Skattesatser

Land	Skattesats	
	2019	2018
Sverige	21,4%	21,4%
Norge	25,0%	25,0%
Danmark	22,0%	22,0%
Finland	21,4%	20,0%
Storbritannien	21,4%	22,0%
Tyskland	27,9%	28,0%
Frankrike	28,9%	35,0%
Nederländerna	21,4%	0,0%

För året redovisade If en uppskjuten skatteskuld netto på 912 MSEK i årsredovisningen. Efter Solvens II-värdejusteringar ökade det uppskjutna skuldbeloppet med 541 MSEK till en uppskjuten skatteskuld netto på 1 453 MSEK.

Tabell 18 – Avstämning av uppskjuten skatt (netto) i Solvens II-balansräkningen

MSEK	Bokfört värde i årsredovisningen	SII-justeringar	Solvens II-värde
Beräkning av uppskjuten skatt, netto			
1. Avsättningar, inklusive pensionsförpliktelser redovisade i linje med IAS 19 i Solvens II	82	193	275
2. Goodwill eliminerad i Solvens II-redovisningen	-	1	1
3. Underavskrivningar	1	-	1
4. Placeringstillgångar till verkligt värde	-984	-	-984
5. Uppskjuten skatt avseende obeskattade reserver	-99	-	-99
6. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	-	-819	-819
7. Övriga immateriella tillgångar eliminerade i Solvens II-redovisningen	-	70	70
8. Efterställda skulder	-	12	12
9. Leasing enligt IFRS 16	-	2	2
10. Övriga temporära skillnader	89	-	89
Uppskjutna skatteskulder, netto	-912	-541	-1 453

De huvudsakliga orsakerna till Solvens II-justeringen är försäkringstekniska avsättningar (inklusive fordringar enligt återförsäkringsavtal), effekterna av IAS 19-redovisning av pensionsförpliktelser samt den avvikande hanteringen av immateriella tillgångar.

För Solvens II-ändamål redovisas inte uppskjutna skatter hänförliga till obeskattade reserver (avser säkerhetsreserven). Till följd av detta värderas obeskattade reserver till samma värde i Solvens II och i årsredovisningen.

4.3.4 Derivat

Hanteringen av derivat som presenteras i avsnitt 4.1 Tillgångar ovan avser både derivattillgångar och derivatskulder.

4.3.5 Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut

Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut avser leasingkulden enligt IFRS 16 som uppkommer i Solvens II. Hanteringen av posten presenteras närmare i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

4.3.6 Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller försäkringsskulder och skulder till förmedlare belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare, andra försäkringsgivare och verksamhet kopplad till försäkringsrörelsen, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna. Dessa poster redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och i Solvens II-balansräkningen, då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.7 Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller återförsäkringsskulder belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och verksamhet kopplad till återförsäkring.

Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. I stället för att redovisa en skuld avseende framtida förväntade avgivna premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, beaktas därför de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av återförsäkrarens andel av avsättningen för ej tjänade premier (i fordringarna enligt återförsäkringsavtal) i Solvens II-balansräkningen. Skulder uppgående till 55 MSEK omklassificeras

från återförsäkringsskulder till återförsäkrarens andel av försäkringsförpliktelsen. Den återstående balansen återförsäkringsskulder består av belopp att betala till återförsäkrare. Dessa hanteras på samma sätt i årsredovisningen som för solvensändamål.

4.3.8 Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)

Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring), som främst består av skatteskulder och premieskatt, redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och enligt Solvens II, då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.9 Efterställda skulder

I årsredovisningen redovisas utgivna förlagslån till upplupet anskaffningsvärde (i originalvaluta). I anskaffningsvärdet ingår över-/underkurser uppkomna vid emissionstillfället samt andra externa kostnader hänförliga till upplåningen. Under lånets löptid redovisas kostnader för förlagslån med tillämpning av upplupet anskaffningsvärde, varvid över-/underkurser samt aktiverade upplåningskostnader periodiseras över lånets löptid.

Ifs efterställda skuld uppfyller, enligt Solvens II-regelverket, kraven för att ingå i kapitalbasen och därför redovisas hela balansen under rubriken Efterställda skulder i kapitalbasen.

För Solvens II-ändamål redovisas initialt efterställda skulder till verkligt värde minus transaktionskostnader. Vid efterföljande värderingar räknas det diskonterade värdet om med gällande statsobligationsränta plus den spread som observerats vid den initiala redovisningen.

Vid årets slut ger värderingsdifferensen mellan Solvens II och årsredovisningen upphov till en ökning av Ifs efterställda skuld med 54 MSEK.

4.3.10 Övriga skulder som inte visas någon annanstans

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller övriga skulder som inte visas någon annanstans främst upplupna personalkostnader och sociala avgifter.

Med undantag för elimineringen av återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, som i årsredovisningen uppgår till 42 MSEK, uppstår inga skillnader mellan balansen i årsredovisningen och enligt Solvens II. Detta förklaras av att bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.4 Alternativa värderingsmetoder

Standardvärderingsmetoden för solvensändamål är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser på aktiva marknader (QMP). En aktiv marknad kännetecknas normalt av noterade priser som är enkelt och regelbundet tillgängliga och som representerar aktuella och regelbundet förekommande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för dessa tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som alternativt använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen använda alternativa värderingsmetoder (AVM). Detta avsnitt beskriver Ifs användning av AVM.

Inga Solvens II-justeringar görs för finansiella tillgångar, fastigheter eller finansiella skulder, med undantag för efterställda skulder. Eftersom Solvens II-ramverket har många likheter med IFRS-ramverket vad gäller identifiering, värdering och klassificering av finansiella tillgångar och skulder har If valt att basera klassificeringen för Solvens II-ändamål på det redan existerande underlaget för redovisning av finansiella instrument i årsredovisningen. Verkligt värde-hierarki enligt IFRS-ramverket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknader.
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata.
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Tabell 19 visar hur tillgångarna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM för Solvens II-värderingen. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet ingår inte i tabellen. If bedömer osäkerhetsnivån som obetydlig eftersom endast en mindre del av placeringstillgångarna klassificeras som AVM.

Tabell 19 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP och AVM

MSEK Typ av tillgångar	AVM	QMP/QMPS	Summa
Statsobligationer	-	6 253	6 253
Företagsobligationer	0	84 426	84 426
Derivat	-	140	140
Aktier	100	8 983	9 083
Investeringsfonder	86	4 347	4 432
Fastigheter	35	-	35
Summa	221	104 148	104 370

Nedan beskrivs Ifs AVM per tillgångsslag:

Aktier. För vissa onoterade aktier erhålls externa värderingar som ligger till grund för Ifs värdering. De externa värderingarna bygger på modeller som innehåller icke observerbara förutsättningar.

Investeringsfonder. If har investeringar i private equity fonder. De verkliga värdena baseras på priser och andelsvärden som erhållits från fonderna. Dessa priser har fastställts utifrån värdeutvecklingen i de underliggande tillgångarna i enlighet med marknadspraxis.

Fastigheter. Värdet på Ifs fastighetsinnehav utgörs av nettoförsäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av ortprismetoden eller kassaflödesmodeller. Se även avsnitt 4.1.4.1 Fastigheter (annat än för eget bruk).

4.5 Övrig information

4.5.1 Leasingarrangemang

I årsredovisningen har If endast betydande operationella leasingavtal i egenskap av hyrestagare. Leasingarrangemangen avser lokal- och fordonleasing enligt vad som beskrivs i Tabell 20. Betalningar enligt operationella leasingavtal belastar resultatet linjärt under leasingperioden.

Tabell 20 – Operationella leasingavtal

MSEK Tillgångsklass	Totala framtida minimileaseavgifter			Total	Totala lease- avgifter under perioden
	<1 år	1–5 år	>5 år		
Materiella anläggnings- tillgångar	266	886	1 061	2 212	297

IFRS 16 Leasingavtal trädde i kraft 1 januari 2019 men i enlighet med RFR 2 Redovisning för juridiska personer tillämpas inte standarden i årsredovisningen. I Ifs årsredovisning redovisas inte någon nyttjanderätt och leasingkulld i balansräkningen utan istället redovisas samtliga leasingavgifter som kostnad i resultaträkningen i enlighet med IAS 17. I Solvens II-balansräkningen inkluderas nyttjanderättstillgångar och leasingkulder i enlighet med IFRS 16. Värdering enligt IFRS 16 anses vara förenlig med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

Nyttjanderättstillgångar redovisas initialt i Solvens II-balansräkningen under materiella anläggningstillgångar och värderas till nuvärdet av framtida leasingbetalningar, samt eventuella direkta kostnader hänförliga till leasingavtalet. Även leasingkulden värderas initialt till nuvärdet av framtida leasingbetalningar. Hanteringen anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

Leasingtillgångar och leasingkulder redovisas inte i årsredovisningen men däremot enligt Solvens II, där leasingavtalen för If enbart avser lokaler. Nedan tabell visar effekten av IFRS 16 på Solvens II-balansräkningen per 31 december 2019.

Tabell 21 – Leasingavtal IFRS 16 enligt Solvens II

MSEK	Solvens II
Nyttjanderättstillgångar samt vändning av förutbetalda leasingkostnader samt vändning av förutbetalda leasingkostnader	1 245
Leasingkulld	-1 256
Nettoeffekt på belopp med vilket tillgångar överskrider skulder i Solvens II	-11

4.5.2 Förmånsbestämda pensionsplaner

Detta avsnitt innehåller information om Ifs ersättningar till anställda i form av förmånsbestämda planer, i enlighet med riktlinjerna för rapportering och offentliggörande av information.

If har förmånsbestämda planer i Sverige och Norge. De pensionsförmåner som omfattas är för båda länderna ålderspension och efterlevandepension. Gemensamt för de förmånsbestämda pensionsplanerna är att de anställda och efterlevande som omfattas av planerna har rätt till en garanterad pension som huvudsakligen beror på de anställdas tjänstgöringstid och pensionsmedförande lön vid pensionstillfället. Den dominerande förmånen är ålderspension, vilken avser dels temporär pension före förväntad pensionsålder, dels livsvarig pension efter förväntad pensionsålder.

Pensionerna är huvudsakligen finansierade genom försäkring där försäkringsgivarna fastställer premierna och utbetalar förmånerna (säkerställda planer). I Norge tryggas pensionsutfästelserna i Storebrand och i Sverige tryggas större delen i Skandia och en mindre del i Försäkringsbranschens pensionskassa (FPK). Ifs åtagande fullgörs primärt genom att premierna betalas till respektive försäkringsgivare. Utöver säkerställda pensionsplaner finns i Norge även ej säkerställda planer, för vilka If ansvarar för de löpande utbetalningarna. För de säkerställda pensionsförmånerna förvaltas det hänförliga kapitalet som en del i försäkringsgivarnas förvaltningssportföljer. Ansvar för övervakning av pensionsplanerna inklusive investeringsbeslut och tillskott ligger gemensamt på försäkringsgivarna och If. Pensionsplanerna är i stort utsatta för likartade väsentliga risker avseende förmånernas slutliga belopp, de anställdas livslängd, investeringsrisk i plantillgångarna samt att val av diskonteringsränta påverkar deras värdering i redovisningen.

Pensionsförpliktelse samt den på räkenskapsperioden hänförliga pensionskostnaden beräknas enligt Projected Unit Credit metoden i enlighet med IAS 19. Beräkningen av pensionsförpliktelse baseras på framtida förväntade pensionsutbetalningar och inkluderar årligt uppdaterade antaganden om lönetillväxt, inflation, dödlighet och personalomsättning. De förväntade pensionsutbetalningarna diskonteras sedan till nuvärde med en diskonteringsränta som fastställs utifrån företagsobligationer, inklusive säkerställda bostadsobligationer, med kreditbetyg AAA och AA i lokal valuta. De valda diskonteringsräntorna beaktar durationen av bolagets pensionsförpliktelser i respektive land. Efter avräkning för förvaltningstillgångar redovisas i balansräkningen en nettotillgång eller nettoskuld.

Tabell 22 – Förpliktelser för ersättningar till anställda per den 31 december 2019

MSEK	2019	2018
Beräknad pensionsförpliktelse till nuvärde, inklusive sociala avgifter	3 449	2 750
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 412	2 224
Nettoförpliktelse som redovisas i Solvens II-balansräkningen	1 037	526

I följande tabeller redovisas några väsentliga antaganden, specifikeringar av pensionskostnader, tillgångar och skulder samt en känslighetsanalys som visar den potentiella effekten på förpliktelsen av rimliga ändringar av dessa antaganden per utgången av räkenskapsåret. Redovisade belopp har angivits inklusive särskild löneskatt i Sverige (24,26%) och motsvarande avgift i Norge (14,10%-19,10%).

Tabell 23 – Specifikation av förpliktelser för ersättningar till anställda per geografiskt område

MSEK	Sverige	Norge
Redovisas i resultaträkning och övrigt totalresultat		
Kostnader avseende tjänstgöring under innevarande år	-51	-17
Kostnader/intäkter avseende tjänstgöring tidigare år m.m.	-	-
Räntekostnad, nettopensionsskuld	-5	-7
Summa i resultaträkning	-56	-24
Omvärderingar av nettopensionskulden	-571	-35
Summa i totalresultat	-628	-58
Redovisas i balansräkning		
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2 870	580
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 115	297
Nettoskuld redovisad i balansräkning	755	283

Specifikation per tillgångsslag	Sverige	Norge
Obligationer, nivå 1	45%	49%
Obligationer, nivå 2	0%	12%
Aktier, nivå 1	22%	13%
Aktier, nivå 3	10%	1%
Fastigheter, nivå 3	11%	14%
Övrigt, nivå 1	1%	9%
Övrigt, nivå 2	5%	2%
Övrigt, nivå 3	6%	0%

Tabell 24 – Aktuariella antaganden som används för beräkningen av förmånsbestämda pensionsplaner

2019	Sverige	Norge
Diskonteringsränta	1,50%	2,50%
Lönetillväxt	2,75%	3,00%
Prisinflation	2,00%	2,00%
Livslängdstabell	DUS14	K2013
Pensionsförpliktelseernas genomsnittliga löptid	22 år	12 år
Förväntade inbetalningar till de förmånsbestämda pensionsplanerna under 2020 och 2019	89 MSEK	17 MSEK

Tabell 25 – Känslighetsanalys av effekten av rimligt möjliga förändringar

MSEK	2019			2018		
	Sverige	Norge	Summa	Sverige	Norge	Summa
Diskonteringsränta, +0,50%	-348	-35	-383	-260	-37	-297
Diskonteringsränta, -0,50%	403	38	441	300	41	341
Lönetillväxt, +0,25%	102	3	105	77	4	81
Lönetillväxt, -0,25%	-95	-3	-98	-70	-4	-74
Förväntad livslängd, +1 år	138	15	152	92	14	106

Tabell 26 – Analys av förpliktelsena för ersättningar till anställda

MSEK	2019			2018		
	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	3 155	295	3 450	2 458	292	2 750
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 412	-	2 412	2 224	-	2 224

5 Solvenssituation

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

I fs strategi fokuserar på en effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering genom att bibehålla en tillräcklig kapitalnivå i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringsperiod. Kapitalhanteringen ska säkra finansiell styrka över tid samt skapa förutsättningar för tillväxt och för att uppfylla övriga verksamhetsmål genom en sund riskhantering. Styrelsen har det övergripande ansvaret för strategin för risk- och kapitalhantering. Strategin regleras i I fs riskhanteringspolicy.

Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamhet utan tillsynsinsingripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Hänsyn tas också till andra interna och externa kapitalmått. En tillräcklig kapitalbuffert krävs för att säkerställa fortlöpande solvens. Följande metoder för kapitalhantering tillämpas inom If för att säkra tillräcklig kapitalnivå:

- Beräkning av risk- och kapitalställning minst en gång per kvartal, med hjälp av både lagstadgade och interna solvensmått.
- Bedömning av buffertar och kapitalbehov.
- Projektion av risker och kapitalbehov enligt den finansiella planen.
- Allokering av kapital till affärsområden och affärsgränar för att säkerställa att ett riskbaserat tillvägagångssätt används för att sätta mål och utvärdera lönsamhet.
- Säkerställande av utdelningskapacitet genom effektivt nyttjande av återförsäkring, koncernsynergier och diversifieringsfördelar.
- Genomförande av stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalsituationen.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar regelbundet solvenssituationen utifrån både externa och interna mått genom sin löpande analys och bedömning.

I fs risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Resultatet av dessa aktiviteter och dess uppföljning dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas till styrelsen. Solvenssituationen rapporteras kvartalsvis till Finansinspektionen.

Den årliga ORSA-processen, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8 I fs egen risk- och solvensbedömningsprocess, är ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt.

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för I fs kapitalhanteringsplan på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen täcker planperioden på tre år och beaktar eventuella planerade emissioner, inlösen och återbetalningar av kapitalbasposter samt analyserar hur utdelningsprognoserna kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under verksamhetens planeringsperiod och säkerställa att styrelsen får relevant information för sin strategiska ledningsprocess och beslutsfattande. Risk- och solvensbedömningen tar hänsyn till risker på både medellång och lång sikt. Detta görs genom regelbunden analys av sannolika eller

förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin, som kan påverka tidigare analyser och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Kapitaltäckningsmått

Det lagstadgade solvenskapitalkravet är en del av det riskbaserade Solvens II-ramverket och avser att täcka alla potentiella kvantifierbara risker If exponeras för. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas. Enligt regelverket ska ett försäkringsbolag ha en tillräcklig kapitalbas som vid varje givet tillfälle har täckning för en konfidensgrad på 99,5% (händelse som inträffar en gång på 200 år). Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ge rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett första myndighetsingripande i tillsynen av bolagets solvens. Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85% av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden, och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

Utöver de lagstadgade kapitalkraven tillämpar If också andra mått för att beskriva sin risk- och kapitalställning:

- Ekonomiskt kapital är ett internt mått och används till att fastställa interna risklimiters och mäta och hantera den sammanställda riskexponeringen.
- Mått från externa ratingbolag för att bibehålla kreditbetyget A från Standard & Poor's och Moody's.

5.1.2 I fs kapitalbas och solvensställning

Per den 31 december 2019 hade If en solvenskvot på 167% (171%).

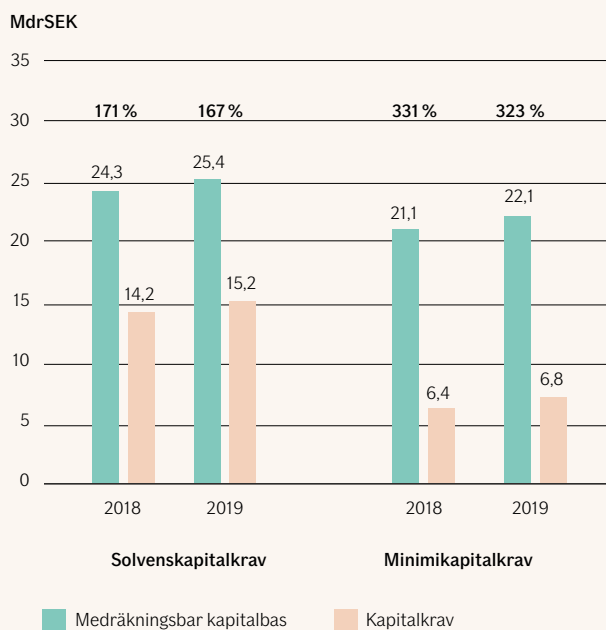
För minimikapitalkravet hade If en solvenskvot på 323% (331%).

Övergångsregler för aktiekursrisk tillämpas.

Som framgår av Figur 19 har solvenskapitalkravet relativt kapitalbasen ökat mer, vilket förklarar den lägre solvenskvoten. Kapitalkravet har ökat till följd av högre marknadsrisk som i huvudsak beror på ökad exponering.

Baserat på den finansiella planen bedöms If ha en stark kapitalstruktur och solvens, god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms även ha goda möjligheter att generera kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

Figur 19 – Översikt av lfs kapital och solvens

5.1.2.1 Förändringar i kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet har ökat med 1 089 MSEK under redovisningsperioden. Inga kapitalbasposter har emitterats eller inlösts under redovisningsperioden.

Tabell 27 – Förändringar i kapitalbasen

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 1 januari 2019	24 269	19 850	-	4 419	-
Resultat enligt årsredovisning	6 932	6 932	-	-	-
Övrigt totalresultat enligt årsredovisningen	2 403	2 403	-	-	-
Förändring av kapitalbasposter som inte ingår i eget kapital enligt årsredovisningen	97	2	-	94	-
Förändring av Solvens II-värderingsjusteringar för överskott av tillgångar mot skulder	-1 420	-1 432	-	13	-
Återläggning av förändring i Solvens II-värderingsjusteringar för efterställda skulder	-22	-	-	-22	-
Omföring mellan nivåer	0	-169	-	169	-
Föreslagen utdelning	-6 900	-6 900	-	-	-
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 31 december 2019	25 358	20 685	-	4 673	-

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Ifs kapitalbas utgörs av primärkapital bestående av överskott av tillgångar mot skulder och av efterställda skulder i Solvens II-balansräkningen som kan åberopas för att täcka förluster. If har för närvarande inga kapitalbasposter som kvalificerar för behandling som tilläggskapital.

Ifs tillgängliga kapitalbas nivåändelas baserat på förutsättningar för att täcka solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Nivåerna återspeglar graden av förlusttäckning för ett bolags kapitalbas i händelse av likvidation.

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

Ifs stamaktiekapital på 104 MSEK (104 MSEK) uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Ifs avstämningsreserv uppgick till 20 581 MSEK (19 746 MSEK) per den 31 december 2019. Avstämningsreserven består av eget kapital och obeskattade reserver (exklusive stamaktiekapital och norskt naturskadepool) enligt årsredovisningen samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 6 900 MSEK (6 200 MSEK) har avräknats från avstämningsreserven. Avstämningsreserven uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Genom sin norska filial tillhandahåller If egendomsförsäkring som bland annat skyddar mot skador som orsakas av naturkatastrofer. Filialen är därför medlem av den s. k. norska naturskadepoolen och skyldig att avsätta eget kapital i form av naturskadepool. Ifs norska naturskadepool på 3 468 MSEK (3 214 MSEK) ingår som kapitalbas på nivå 2 och presenteras som övriga poster godkända av tillsynsmyndigheten. I posten ingår en obeskattad del på 3 169 MSEK (3 084 MSEK) och en beskattad del på 299 MSEK (129 MSEK).

Övriga poster som ingår som kapitalbas på nivå 2 består av Ifs efterställda skuld på 1 205 MSEK (1 205 MSEK), nominellt uppgående till 110 MEUR. Värdeökningen i årsredovisningen beror till största delen på valutakursförändringen men är utjämnad av förändringen i Solvens II-värderingsjusteringar. Skulden på 110 MEUR är daterad och förfaller under 2041. Villkoren i avtalet innebär begränsade incitament till återbetalning med en första inlösenoption per den 8 december 2021 (10 år från emissionsdatum). Den efterställda skulden kan införas som kapitalbas på nivå 2 genom övergångsregler. If kan, efter ett myndighetsgodkännande och med fullgod solvensställning, välja att lösa in skulden vid första inlösenoptionsdatum eller vid de kvartalsvisa räntebetalningsdatumen som infaller efter den 8 december 2021.

Tabell 28 – Nivåindelning av kapitalbas

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	104	104	-	-	-
Avstämningsreserv	20 581	20 581	-	-	-
Efterställda skulder	1 205	-	-	1 205	-
Andra kapitalbasposter godkända av finansinspektionen	3 468	-	-	3 468	-
Summa medräkningsbar kapitalbas, QRT S.23.01.01	25 358	20 685	-	4 673	-

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter, i synnerhet efterställda skulder

Samtliga poster som ingår i kapitalbasposterna på nivå 1 är odaterade och uppfyller därmed permanenskraven. Den efterställda skulden med nominellt belopp på 110 MEUR i kapitalbasens nivå 2 är inte odaterat. Dock finns ett slutligt förfall under 2041 och durationen bedöms därför vara tillräckligt lång. Detta kan jämföras med den viktade genomsnittliga durationen för Ifs försäk-ringstekniska avsättningar på 6,6 år (6,7 år).

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränskrav för medräkning

If har en tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet.

Medräkningsbegränsningar avseende kapitalbasen på nivå 2 och nivå 3 för täckning av solvenskapitalkrav saknas, men det finns en medräkningsbegränsning för täckning av minimikapitalkravet. Kapitalbasen på nivå 2 kan endast användas för att täcka 20% av minimikapitalkravet.

Tabell 29 – Bedömning av medräkningsbar kapitalbas (inklusive nivåindelning)

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	25 358	20 685	-	4 673	-
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	22 052	20 685	-	1 367	-
Solvenskapitalkrav	15 186				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	167%				
Minimikapitalkrav	6 834				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	323%				

5.1.2.6 Avstämning av eget kapital mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskottet av tillgångar mot skulder härleds av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.02 och S.23.01.01. Efterställda skulder som uppfyller kraven för medräkning i kapitalbasen utgör en del av primärkapitalet. Efterställda skulder ingår i primärkapitalet enligt en värderingsmetod som uppfyller Solvens II-reglerna.

Tabell 30 – Eget kapital och obeskattade reserver, överskott av tillgångar mot skulder och tillgängligt primärkapital

MSEK	2019	2018
Stamaktiekapital	104	104
Reservfond	388	388
Fond för utvecklingskostnader	312	209
Fond för verkligt värde	4 714	2 423
Balanserad vinst och årets resultat	16 555	15 815
Obeskattade reserver	7 118	7 043
Summa eget kapital och obeskattade reserver enligt årsredovisningen	29 191	25 983
Solvens II-värderingsjusteringar		
Elimineringar för goodwill och immateriella tillgångar	-317	-282
Förändringar av uppskjuten skatt	-541	-910
Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	3 666	4 871
Förändringar av åtaganden avseende pensionsförmåner	-881	-371
Förändringar av värdering av leasingavtal	-11	-
Värdering av en fastighet till verkligt värde	-	50
Förändringar av värdering av efterställda skulder	-54	-76
Totalsumma för alla avstämningsrörelser, p.g.a. värderingsskillnader	1 862	3 282
Överskott av tillgångar mot skulder, Solvens II-balansräkning	31 053	29 264
Efterställda skulder i primärkapital	1 205	1 205
Föreslagen utdelning	-6 900	-6 200
Summa tillgängligt primärkapital, redovisat i QRT för kapitalbas	25 358	24 269

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

If tillämpar den partiella interna modellen för beräkning av det lagstadgade solvenskapitalkravet (SCR). Modelleringen av teckningsrisken i den partiella interna modellen kombineras med övriga riskmoduler beräknade med standardformeln (SF). Solvenskapitalkravet utgör en kombination av de väsentligaste teckningsriskerna beräknade med hjälp av Ifs interna modell (IM) och övriga risker, bl.a. marknadsrisk, som beräknas med hjälp av standardformeln samt med tillämpning av övergångsregler för aktiekursrisk. If använder inga bolagsspecifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring som baseras på standardformeln. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

Ifs solvenskapitalkrav beräknas genom att subtrahera en skattejustering från solvenskapitalkravet före skatt, vilken representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet. Ifs obeskattade reserver ingår i sin helhet i kapitalbasen och därför justeras beräkningen av skattejusteringsbeloppet för solvenskapitalkravet så att dessa reserver först och främst täcker förlusterna före skatt. Detta

påverkar beräkningen av skattejusteringen, eftersom det innebär att Ifs beräkning av förlusttäckningskapaciteten för uppskjutna skatter endast tar hänsyn till den del av solvenskapitalkravet före skatt som överskrider de obeskattade reserverna.

Det linjära minimikapitalkravet beräknas för respektive affärsgren inom If genom att lägga till:

- En faktor som tillämpas på försäkringstekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.
- En faktor som tillämpas på premieinkomsten för varje affärsgren under de senaste 12 månaderna, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på cirka 85% över en ettårig tidshorisont. If har exponeringar både i samband med liv- och skadeförsäkring och därför härleds bolagets linjära minimikapitalkrav separat för livförsäkring (inkluderar Ifs livräntor för skadeförsäkring och hälso- och sjukvårdsförsäkring) och exponeringar i samband med skadeförsäkring. Den slutliga beräkningen av minimikapitalkravet tar hänsyn till att minimikapitalkravet måste ligga inom följande gränser:

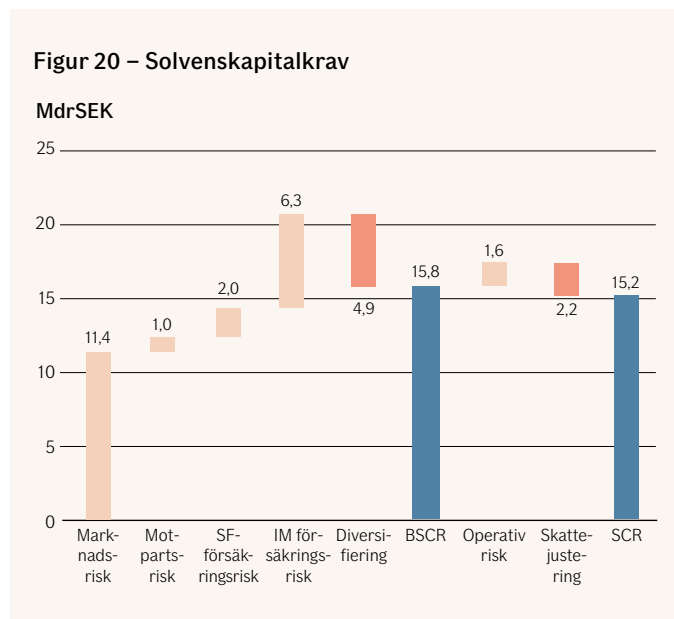
- Minst 25% och maximalt 45% av solvenskapitalkravet.
- Minimikapitalet får inte vara lägre än 3,7 MEUR.

Det linjära minimikapitalkravet för den 31 december 2019 motsvarar den övre gränsen för minimikapitalkravet (6 834 MSEK eller 45% av solvenskapitalkravet).

Vidare upplysningar om Ifs solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav finns i QRT S.25.02.21 och S.28.01.01.

5.2.1 Översikt av lfs lagstadgade kapitaltäckningskrav

Figur 20 sammanfattar lfs solvenskapitalkrav baserat på den partiella interna modellen.

Vid sidan av teckningsrisk dominerar marknadsrisk i lfs beräkning av det primära solvenskapitalkravet. De främsta komponenterna för marknadsrisk som är relevanta för lf är spreadrisk, aktiekursrisk och valutarisk. Mer detaljerade siffror återfinns i QRT S.25.02.21.

Under året har solvenskapitalkravet ökat från 14 205 MSEK till 15 186 MSEK, främst på grund av en ökning i aktiekursrisk och spreadrisk, som har föranlett en ökning i marknadsrisk. Minimikapitalkravet har ökat från 6 392 MSEK till 6 834 MSEK under året, drivet av ökningen i solvenskapitalkravet.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av lf.

5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modellen som används

Den största skillnaden mellan standardformeln och den partiella interna modellen är modelleringsmetoderna och de kapitalkrav som dessa ger upphov till. Modelleringen av teckningsrisk i den partiella interna modellen baseras på stokastiska simuleringar av premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Eftersom den partiella interna modellen beaktar geografisk diversifiering och är parametriserad med utgångspunkt från interna data ger den en mer rättvisande bild av det till teckningsrisken relaterade kapitalet än standardformeln.

Huvudsyftet med den interna modellen för teckningsrisk är att bidra till riskhanteringsprocessen. Modellen används främst för:

- Beräkning av ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav.
- Allokering av kapital till affärgrenar och beräkning av riskbaserade måttal för totalkostnadsprocent.
- Utvärdering av strukturer för återförsäkringsprogram.
- Risk- och solvensbedömning över planeringsperioden (ORSA).

I den partiella interna modellen modelleras försäkringsverksamheten per land, affärsområde och försäkringsklass uppdelade i homogena riskgrupper, så kallade affärgrenar. Teckningsrisk inkluderar premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Modelleringen av premierisk och avsättningsrisk baseras på statistiska metoder för modellering av teckningsrisk som tillämpas på lfs historiska data. Risker som inte omfattas av den interna modellen enligt regelverket är marknadsrisk, operativ risk, motpartsrisk, annullationsrisk och omprövningsrisk för skadelivräntor. De beräknas i stället med standardformeln och resultaten av den interna modellen aggregeras med dessa för att erhålla det slutliga solvenskapitalkravet.

Inom teckningsrisk används korrelationsmatriser för att modellera beroenden, i kombination med beroendebegreppen inom de externa modeller som används för inflations- och katastrofrisk. Korrelationer för teckningsrisk baseras på en kombination av kvantitativ analys och kvalitativa bedömningar från experter inom verksamheten. Katastrofrisk modelleras med hjälp av katastrofmodeller från tredje part som modellerar händelser och deras effekt på hela portföljen. Inflationsscenarierna betraktas som oberoende av skadeutfallen, eftersom icke-inflaterade utfall av frekvensskador, stora skador, avsättningsrisk eller katastrofskador inte bedöms vara beroende av inflation. I stället fångas inflationseffekten upp som en riskfaktor under modelleringen av teckningsrisk genom att addera inflation till det icke-inflaterade skadeutfallet, så att beroendeförhållanden både inom och mellan länder tas hänsyn till med avseende på denna riskfaktor.

För det primära solvenskapitalkravet aggregeras kapitalkraven för risker som omfattas av standardformeln med kapitalkraven från den interna modellen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris baserad på standardformelns korrelationsparametrar. Operativ risk tillförs det resulterande kapitalkravet utan antagande om diversifieringseffekter.

Modelleringshorisonten är ett år och riskmättet som används för solvenskapitalkravet enligt Solvens II är det riskutsatta värdet med en konfidensgrad på 99,5% för kapitalbasens förändring. Eftersom den interna modellen är baserad på simulationer ger den en fullständig fördelning av utfallen, och lf begränsas därför inte till ett specifikt riskmått eller en specifik konfidensgrad. De främsta riskmåttens modellen redovisar är solvenskapitalkravet och ekonomiskt kapital.

Den främsta anledningen till skillnaderna mellan resultaten från standardformeln och resultaten från den partiella interna modellen är diversifieringseffekter avseende teckningsrisk. lf tecknar

försäkringar som täcker risker för individer och bolag i olika geografiska områden, främst Sverige, Finland, Norge och Danmark, men tecknar också försäkringar för nordiska företagkunders verksamhet utanför de nordiska länderna. Verksamheten är inte bara geografiskt diversifierad utan tillhandahåller också diversifierade försäkringsprodukter. Standardformeln tar inte hänsyn till geografiska diversifieringsfördelar mellan de nordiska länderna, medan Ifs interna modell reflekterar de diversifieringseffekter som verksamheten genererar.

Capital Management-avdelningen ansvarar för specificeringen av data som krävs under olika faser för den interna modellen. Riskdata, inklusive data för den interna modellen, samlas in och arkiveras i en specialanpassad databas. Den interna modellen använder olika typer av data, inklusive data som används för riskparametriseringen och exponeringsdata i form av bland annat reserver och data för finansiell planering. Alla specifikationer och kvalitetskrav på data ingår i dokumentationen för databasen och följer bolagets instruktion för hantering av redovisnings- och riskdata.

5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

If har inte vid någon tidpunkt under året överträtt minimikapitalkravet eller solvenskapitalkravet.

5.6 Övrig information

Ingen annan materiell information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara relevant att redovisa.

Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av lfs kapitalställning

Mått	Kapitalbas (EOF)
<p>Ekonomiskt kapital (EC): Det ekonomiska kapitalet baseras på lfs interna modell och är ett riskmått som används vid både intern och extern riskrapportering och vid beslutsfattande. Det ekonomiska kapitalet erhålls genom att sammanställa teckningsrisk och marknadsrisk från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med Solvens II-standardformeln. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt. Ekonomiskt kapital definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont (1 på 200 år).</p>	<p>Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av ekonomiskt kapital baseras på en balansräkning enligt Solvens II, men med riskmarginalen i försäkringstekniska avsättningar beräknad på basen av ekonomiskt kapital och inte på det regulatoriska solvenskapitalkravet.</p>
<p>Solvenskapitalkrav enligt partiell intern modell (SCR PIM TEM): Solvenskapitalkravet beräknas genom att sammanställa försäkringsrisk enligt den interna modellen med övriga risker beräknade med standardformeln, inklusive övergångsregler för aktierisk. Syftet med övergångsreglerna för aktierisk är att underlätta övergången från Solvens I till Solvens II. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt. Försäkringsrisk enligt den interna modellen definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont (1 på 200 år).</p>	<p>Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II och med en riskmarginal beräknad på basen av solvenskapitalkravet enligt den partiella interna modellen.</p>
<p>Minimikapitalkrav (MCR): Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom den normalt ska vara 25-45% av solvenskapitalkravet.</p>	<p>Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II på samma sätt som kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet. Däremot föreligger ytterligare restriktioner vad gäller medräkning av specifika kapitalbasposter.</p>

Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar

Följande kvantitativa rapporteringsmallar (QRT) ingår som bilaga till rapporten. Mallarna finns publicerade på www.if.se/solvens-och-verksamhetsrapporter

S.02.01.02 Balansräkning

S.05.01.02 Premier, ersättningar och kostnader per affärsgrän

S.05.02.01 Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.17.01.02 Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

S.19.01.21 Skadeförsäkringsersättningar

S.23.01.01 Kapitalbas

S.25.02.21 Solvenskapitalkrav

S.28.01.01 Minimikapitalkrav

Kontakt:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 21 49 24 00	if.no
Danmark	+45 77 01 21212	if.dk
Finland	+358 105 1510	if.fi

